

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

V legislatura

Any 2002

Núm. 88

Presidència del Molt Honorable Sr. Maximilià Morales i Gómez

Sessió celebrada dia 26 de març del 2002

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 1148/02**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a les entrades turístiques del mes de març. (**Retirada**) 3847
 - 2) **RGE núm. 1149/02**, de l'Hble. Diputat Sr. Salvador Cànoves i Rotger, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a la demanda anual elèctrica. 3847
 - 3) **RGE núm. 1158/02**, de l'Hble. Diputat Sr. Guillem Camps i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a l'adjudicació d'un contracte de servei a Informàtica El Corte Inglés, SA. 3847
 - 4) **RGE núm. 1224/02**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ingress de 600.000 pessetes per part del consorci d'Albarca i es Verger. 3848
 - 5) **RGE núm. 1225/02**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Aina Castillo i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a negociacions de la consellera de Salut amb els representants socials de l'empresa pública GESMA. 3849
-

6) RGE núm. 1226/02, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Aina Castillo i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a incapacitat del Sr. Carbonero per solucionar la crispació social i laboral de GESMA. 3850

7) RGE núm. 1227/02, de l'Hble. Diputat Sr. Guillem Camps i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dessaladora al terme de Ciutadella de Menorca. 3852

8) RGE núm. 1228/02, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuació del Sr. Sampol en relació amb la crisi de l'empresa Perlas Majórica. 3853

9) RGE núm. 1229/02, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa al canvi de president a Ben Amics. 3854

10) RGE núm. 1232/02, de l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a oficines d'informació al consumidor. 3855

11) RGE núm. 1233/02, de l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a l'hemodiàlisi a l'hospital de Son Llätzer. 3855

12) RGE núm. 1234/02, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespi i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reforma educativa. 3856

13) RGE núm. 1235/02, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespi i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reforma educativa. 3857

14) RGE núm. 1222/02, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Buades i Beltran, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a sostenibilitat ecològica i territorial dels plans territorials insulars. 3858

15) RGE núm. 1230/02, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a la ubicació del futur Museu de Formentera. 3859

II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 371/02, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a la política sanitària que pensa dur la Conselleria de Salut un cop assumides les competències. 3860

III. PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 127/02, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a gratuïtat dels llibres de text. 3867

2) RGE núm. 128/02, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a subvenció del batxillerat mitjançant l'establiment de concerts singulars. 3872

IV. Debat del Dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts, **del Projecte de llei RGE núm. 4242/01**, del sistema de finançament definitiu dels consells insulars. 3876

(Inicia la direcció del debat el Sr. Vicepresident primer)

EL SR. PRESIDENT:

Señoras y señores diputados, vamos a dar comienzo al pleno convocado para hoy, día 26 de marzo.

Pasaríamos al primer punt del orden del día, preguntas.

I.1) Pregunta RGE núm. 1148/02, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a les entrades turístiques del mes de març.

La pregunta número 1148 está retirada en tiempo y forma.

I.2) Pregunta RGE núm. 1149/02, de l'Hble. Diputat Sr. Salvador Cànoves i Rotger, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a la demanda anual elèctrica.

Por tanto pasaríamos a la pregunta número 2, la número 1149, presentada por el Hble. Diputado Sr. Salvador Cànoves, que tiene la palabra.

EL SR. CÀNOVES I ROTGER:

Gràcies, Sr. President. Fa prop d'un mes la companyia Gas i Electricitat, que opera a les nostres illes dependent d'Endesa, informà que la demanda d'electricitat a tot l'arxipèlag durant l'exercici 2001 s'incrementà en un 8,3% respecte al 2000. En concret a Mallorca augmentà un 8,4%, a Menorca un 7,2 i a Eivissa i Formentera un 8,2.

Quan un rep aquest tipus de notícies, Sr. Conseller, el primer que es planteja és si aquest ritme de creixement en la demanda energètica és sostenible; és més, si és políticament desitjable en el marc del nou model de desenvolupament sostenible, ja que des del punt de vista és que això condueix inevitablement cap a un nou marc, cap a un nou increment de la capacitat de producció energètica. Per això li deman quina opinió mereix al Govern i a la seva conselleria aquesta dinàmica en alça de la demanda elèctrica.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Cànoves. Sr. Conseller de Innovación Tecnológica...

EL SR. CONSELLER D'INNOVACIÓ I ENERGIA (Príam Villalonga i Cerdà):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Diputat, evidentment a mi em pareix que aquest és un creixement no desitjable. Vostè ha aportat unes xifres que són certes però, a més, li faré qualche consideració més. Aquestes xifres del 8,3 de creixement respecte de l'any 2001 en relació a l'any 2000 és un creixement que és pràcticament un 50% superior a la mitja estatal, que va ser del 5,4. Per tant, atenció a aquesta xifra. Però, a més a més, significa o li vull aportar una xifra més: que els dos primers mesos de l'any 2002 han tengut un creixement superior al 6%, 6,2%, també superior al

creixement que hi va haver en aquests dos primers mesos l'any 2001.

Tot això ens duria al fet que en un termini de temps de cinc anys hauríem de preveure, com vostè m'insinua, unes centrals, una generació elèctrica de més del 50% de l'actual, passant de 1.100 megavats, aproximadament, que té el sistema Mallorca-Menorca, per exemple, a 1.600 o a 1.700. Per tant, és una situació preocupant, insostenible.

Però, què passa? Que tenim, per sort, el Govern té publicat des de dia d'abril de l'any passat un pla energètic que ja feia una previsió en aquest sentit. Nosaltres sabíem que les coses no es canvien d'un moment per l'altre, però el Pla energètic té una sèrie de projectes per dur endavant, projectes que en aquest poc temps de què dispòs li diré que tenen l'objectiu de foment de l'estalvi energètic amb una sèrie d'actuacions importantíssimes, campanyes d'estalvi, estudi d'hàbits de consum, auditories energètiques al sector hotelier, campanyes d'estalvi en l'enllumenat públic. Tot això ens ajudarà a reduir aquesta qüestió. També hi ha una sèrie d'actuacions quant a aplicació d'energies renovables. Des del mes d'abril hem iniciat una sèrie de programes i inversions importants que també poden equilibrar i reestructurar aquesta dependència energètica que no és desitjable, energètica elèctrica, perdó. I finalment hi ha el tema del gas natural, on també -no tenc més temps, em fan indicacions des de la taula- no li puc explicar més, però també és importantíssim.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller. Señor...

I.3) Pregunta RGE núm. 1158/02, de l'Hble. Diputat Sr. Guillem Camps i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a l'adjudicació d'un contracte de servei a Informàtica El Corte Inglés, SA.

Pasaríamos a la pregunta número 3, aplazada de la sesión anterior, presentada por el Hble. Diputado Sr. Guillem Camps Coll, que tiene la palabra.

EL SR. CAMPS I COLL:

Gràcies, president. Don per formulada la pregunta en els mateixos termes.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Camps. El Sr. Conseller de Innovación Tecnológica tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'INNOVACIÓ I ENERGIA (Príam Villalonga i Cerdà):

Moltes gràcies, president. Senyores i senyors diputats, Sr. Diputat, a mi em costa molt parlar a les persones sense mirar-les i, per tant, agaf aquesta posició. Jo li agraesc moltíssim la

pregunta perquè, clar, supòs que vostè ha vist una adjudicació amb un contracte d'aquests sense publicitat i, per tant, és lògic que des de l'oposició hi hagi un control rigorós al Govern amb un contracte de 60 milions de pessetes i, per tant, jo li agraesc que tenguí l'oportunitat d'explicar el perquè hem tirat d'aquesta fórmula extraordinària, encara que legal, per fer aquesta contractació a l'empresa IECISA, és a dir, Informàtica del Corte Inglés.

Li he de dir que només hi ha una explicació: no hi havia altra opció, donat el contracte inicial, el contracte bàsic que l'any 97 es va adjudicar a aquesta mateixa empresa per 560 milions de pessetes i que ens va situar a finals de l'any 2001 en la necessitat d'encarregar a la mateixa empresa -llavors tal vegada tenguí més temps per entrar en detall al perquè d'aquesta situació- encarregar a aquesta empresa l'adaptació, la reconversió a la moneda única europea. Aquesta és l'explicació, no n'hi ha d'altra.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller. Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I COLL:

Gràcies, Sr. President. És a dir, pel que vostè em diu jo crec que vostès mateixos no parlen dins el Consell de Govern. Si nosaltres veim el BOIB de dia 14, efectivament hi ha una tramitació de procediment i forma d'adjudicació ordinària, negociat sense publicitat, pressupost de subhasta 360.000 euros, 60 milions de pessetes i ni més ni menys que Informàtica El Corte Inglés. És a dir, que estic ben convençut que vostè, açò, no ho ha consultat al vicepresident, el Sr. Sampol, que és un defensor acèrrim del petit comerç i una persona declarada enemiga acèrrima també d'El Corte Inglés, d'un gran magatzem.

Jo li deman si és que a les Illes Balears no hi ha cap informàtica o petit comerç, societat anònima laboral, o societat cooperativa, per exemple, a la qual pugui donar vostè aquest conveni. Vostè no sap que aquests 60 milions ni més ni menys se n'aniran a Madrid? On s'és vist, açò? Jo crec que, per una banda fan vostès tant de rebombori amb el petit comerç aprovant una llei que prohibeix les grans superfícies i prohibeix els grans magatzems, i vostè sense publicitat, per una altra banda, dona un contracte de ni més ni menys de 360.607,26 euros, és a dir, 60 milions. I la resposta jo crec que és ben simple: el Govern d'Antich predica una cosa i en fa una altra.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Camps. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'INNOVACIÓ I ENERGIA (Priam Villalonga i Cerdà):

Gràcies, president. Senyores i senyors diputats, Sr. Camps, no, no va per aquí el tema. Miri, el contracte que li he comentat abans, l'inicial de l'any 97, el novembre del 2001 encara no

estava recepcionat. Aquesta és l'única explicació. Encara, i fa més de quatre anys, no ha estat recepcionat perquè l'empresa no havia entregat tota la documentació tècnica necessària, i com que no l'havia entrega, el Govern no tenia el domini, no tenia la possessió i no podia fer altre tipus de concurs a ningú. Vàrem esgotar fins al mes de novembre per veure si era possible; quan no va ser possible no vàrem fer el concurs. Nosaltres no tenim cap interès en assenyalar una empresa en contra d'interessos d'altres empreses que segur que aquí a Balears podrien haver fet la feina perfectament. És una qüestió que no hi havia altra alternativa: no estava recepcionat, avui encara no està recepcionat, tenc notícies d'avui matí del fet que tal vegada en un mes puguem tenir l'acta de recepció d'aquesta informació.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller.

I.4) Pregunta RGE núm. 1224/02, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ingrés de 600.000 pessetes per part del consorci d'Albarca i es Verger.

Pasamos a la pregunta número 4, la 1224, presentada por la diputada Sra. Maria Salom i Coll, que tiene la palabra.

LA SRA. SALOM I COLL:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Senyores i senyors diputats, des del Grup Popular ens agradaria saber de la consellera de Medi Ambient, que ens digui que en el consorci d'Albarca i Es Verger per a l'any 2001 figuren uns ingressos en aquestes finques per valor de 600.000 pessetes, i nosaltres des del Grup Popular volíem saber a quins conceptes, a què es corresponen aquests ingressos.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Diputada. Perdón, Sra. Consellera de Medi Ambient...

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, precisament es va fer una previsió en concepte d'altres ingressos per una quantitat de 600.000 pessetes en l'intent de quantificar els ingressos que podien generar les activitats pròpies de la finca. Aquestes activitats es varen valorar en funció de la venda d'ametlles, d'olives, de llenya, d'oli i de garroves.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Sra. Maria Salom.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident. Ens estranya molt, Sra. Conseller, el que vostè m'acaba de dir ara, que es correspon tot això a temes agrícoles, a temes ramaders de venda de productes de la finca d'Albarca i Es Verger, perquè a nosaltres, des del Grup Popular, ens consta que per part del Govern s'han cobrat unes quantitats a la gent que ha anat a gaudir les finques d'Albarca i Es Verger, a les finques que vostès tenen en funcionament com a refugis, que són S'Arenalet i Els Oguers, i resulta que vostès han cobrat uns doblers a la gent i no consten, segons em diu vostè, a les arque de la comunitat autònoma. Segons anuncia vostè aquests ingressos no es corresponen a allò que han pagat els excursionistes o la gent que ha anat allà a passar un cap de setmana o a passar uns vespres d'acampada.

Creim des del Grup Popular que vostès estan amagant, en aquest cas serien uns ingressos. Creim que vostès havien anunciat a tothom que podria anar a gaudir de les finques d'Albarca i Es Verger aquest estiu i resulta que només hi han pogut anar un parell, els vius, els que s'han espavilat, els seus amics, i que no ha pogut gaudir tota la gent de la nostra comunitat d'anar a aquestes finques, i ens estranya molt, moltíssim, però, que vostè ens digui que els ingressos que han tengut d'Albarca i Es Verger no s'han comptabilitzat, no figuren a les arque públiques, el que han pagat els joves o no joves que han anat a passar uns vespres d'acampada a Albarca i Es Verger.

Crec que això és una irregularitat que des del Grup Popular haurem d'estudiar i investigar perquè això pot ser greu. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Diputada. Sra. Consellera de *Medi Ambient*.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, vostès només saben veure irregularitats. Jo crec que hauria d'estar molt contenta perquè vostè o qualsevol ciutadà d'aquestes illes evidentment podrà anar a S'Arenalet d'Albarca i Es Verger, igual que ho hagués pogut fer l'any passat. Es veu que no sap molt bé com s'ha de fer i, no es preocupi, que ja li arribarà com s'hi pot anar aquest estiu.

Però li vull dir una cosa. L'estiu passat evidentment es va fer una experiència pilot a Albarca i Es Verger, respecte a anar a S'Arenalet o per anar al refugi de S'Arenalet, i es va donar publicitat sobretot a la comarca d'Artà. Perquè a la comarca d'Artà, Capdepera i a la zona?, perquè es va fer i es va plantejar que, com que era una experiència, s'aconsellava que la gent que vivia més a prop del lloc era la que primer havia de tenir possibilitats d'anar-hi; hi va poder anar quasi bé tothom que ho

va demanar i, per tant, a partir d'aquí, vostè totes aquestes altres consideracions jo crec que les hauria de fer..., no només mirar, sinó que abans de parlar pensar el que diu, perquè aquí no hi han anat amics de ningú.

En segon lloc dir-li també, i jo crec que això és important dir-ho en aquesta cambra, que a partir d'ara, precisament ara aquestes festes de Pasqua, s'hi podrà anar, es farà publicitat i per tant esper que tots els diputats del Partit Popular hi vagin per conèixer aquest indret tan meravellós que és S'Arenalet d'Albarca i Es Verger.

I en tercer lloc li he de dir que el que es va fer i els doblers que es varen cobrar l'any passat per la gestió del refugi S'Arenalet es va fer com una experiència pilot, com li he dit, amb un conveni amb una entitat sense ànim de lucre i que no s'ha considerat una activitat econòmica o pròpiament econòmica que, a més, en aquell moment no estava encara configurat el consorci i, per tant, no és una entrada ni un ingrés que vagi directament al consorci, perquè va començar a partir d'octubre del 2001. Per tant, Sra. Diputada, jo crec que el que ha de fer és anar a S'Arenalet i anar a Albarca i veurà quina meravella que va adquirir aquest govern.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Consellera.

I.5) Pregunta RGE núm. 1225/02, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Aina Castillo i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a negociacions de la consellera de Salut amb els representants socials de l'empresa pública GESMA.

Pasamos a la quinta pregunta, número 1225, presentada por la Hble. Diputada Sra. Aina Maria Castillo, que tiene la palabra.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Consellera de Salut, el ple passat, quan li vaig demanar sobre la dissolució de l'empresa pública GESMA, vostè, a part d'entrar en desqualificacions personals, que ja són habituals en la seva persona, em va contestar que el problema de la seva dissolució era l'estructura de recursos humans que hi havia trobat, però que estava fent feina, feina de valent amb els sindicats, per arribar a aquesta dissolució.

Jo li deman avui una pregunta molt fàcil, que és quines negociacions ha duit a terme la Conselleria de Salut amb els representants socials de l'empresa pública GESMA. Gràcies.

(El Sr. President pren la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Castillo. Sra. Consellera de Sanitat, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Castillo, als representants socials de GESMA, se'ls ha informat en diferents dates i en diferents fòrums de la voluntat, com a consellera i com a Govern, de la reconversió de l'empresa pública GESMA i mai, mai, no hem descartat la seva dissolució. Per tant, la modificació del model administratiu que s'ha fet, com la nova composició del consell d'administració i també les seves funcions mitjançant un decret 34/02, és perquè pensam que amb la nova estructura, ara i avui, reconvertir l'Hospital General i el Joan March i també culminar la reforma psiquiàtrica és l'instrument de gestió més adequat que ens permet evitar incerteses i, sobretot, Sra. Castillo, retards que no mereixen ni els usuaris ni els treballadors.

De totes formes, Sra. Castillo, mantenim la disposició permanent de dissoldre GESMA o qualsevol instrument de gestió que no s'adeqüi als objectius que li siguin fixats. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Sanitat. Sra. Castillo, té la paraula.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, aquesta era molt fàcil. Jo li he demanat quines negociacions havia duit a terme amb els representants socials, perquè vostè m'ho va dir expressament en el ple passat. No li he demanat sobre la dissolució de GESMA, ja li ho vaig demanar el dimarts passat. Sabem que estan fent feina de valent però que al final no ho faran, perquè no volen fer-ho, realment, no?

Però el fet és que vostè s'ha posat en evidència. Vostè, que li encanta dir-me a mi que dic mentides i que som una ignorant davant aquest plenari, vostè avui s'ha posat en evidència demostrant que qui diu mentides és vostè, Sra. Salom. Vostè no ha tengut cap negociació amb els representants socials de l'empresa pública GESMA, ni vostè ni el director -que és aquí present- de l'empresa pública GESMA, perquè em diu que ha parlat amb ells, que els ha comunitat en diverses dates i fòrums; és el comitè que ha d'estar informat. Avui de fet ja tenim publicada en el BOIB la reforma dels estatuts de l'empresa, com vostè diu, però aquesta reforma, aquests estatuts, els han conegut els sindicats a través del BOIB. Jo crec que això no és una bona gestió, Sra. Salom. Això no està bé. Vostè deixa de banda els sindicats, vostè deixa de banda tots els professionals de la sanitat, tant de GESMA, com també de l'Íbsalut, del SERBASA, perdoni, perquè l'Íbsalut encara no existeix, com hem pogut veure tots aquests dies, que han sortit al carrer cada

dia; cada dia hi ha manifestacions escrites, que després ja en parlarem, al Sr. Carbonero.

Vostè, Sra. Salom, ha deixat de banda la part social, i això no es pot fer. Mai no hi havia hagut un nivell de crispació social tan alt, i així no anam bé, Sra. Consellera.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Castillo. Sra. Consellera de Sanitat, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President. Sra. Castillo, no hi ha més sord que el que no vol escoltar. Miri, aquesta consellera i tot l'equip de GESMA que, efectivament, són aquí presents, ens hem reunit amb tots els sectors socials i amb tots els sindicats moltíssimes vegades. Moltes, tantes que són de veritat en aquest moment in comptables, o sigui, en podem parlar tot el temps que faci falta, podem treure les agendes i dia per dia. Jo mateixa he tengut permanentment reunions en el meu despatx amb tots els sectors socials per parlar d'aquests temes.

I no vull entrar en desqualificacions perquè aquí l'única que utilitza paraules fora de to i utilitza adjectius fora de to és vostè, i no vull caure dins aquest àmbit ni vull caure dins aquest tipus d'improperis que no són propis d'una cambra com aquesta, democràtica, i que es mereix un respecte.

(Rialles)

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Sanitat.

I.6) Pregunta RGE núm. 1226/02, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Aina Castillo i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a incapacitat del Sr. Carbonero per solucionar la crispació social i laboral de GESMA.

Passam...

(Remor de veus)

...a la sisena pregunta, 1226, relativa a incapacitat del Sr. Carbonero per solucionar la crispació social i laboral de GESMA, que formula l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Castillo i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, jo aprofitaré aquesta pregunta per riure un poquet del que acaba de dir, Sra. Salom. "Camps de concentració, ignorant, vostè és una mentidera!, vostè és una mentidera!"; aquestes paraules han sortit de vostè, Sra. Salom, jo només li he dit qualche pic

que vostè, segons la meua opinió personal, era incapaç de gestionar la sanitat d'aquestes illes. Res més. Jo crec que estic en tot el dret des de l'oposició de dir-li això.

Però bé, anem a la pregunta que ve ara. La pregunta és que..., bé, jo crec que si qualcú la supera en incapacitat és el director de GESMA, que és el Sr. Carbonero. No li dic a ell personalment, sé que és aquí present; jo ho dic perquè ha demostrat la seva incapacitat per gestionar o per dur endavant una reforma sociosanitària de les nostres illes, que és tan important. Però és que la situació s'agreuja cada dia més, perquè tenim els sindicats que cada dia, malgrat vostè digui que han parlat amb ells, no han parlat res amb ells, simplement s'han assabentat per la premsa o per comunicacions simples, però res més, no han parlat amb ells, no s'han assegut amb ells a la taula. Escrits com "*Gracias, Sr. Carbonero. Dimite. El Ave Fénix resurge de sus cenizas. Por favor, dimite de una vez. Váyase, Sr. Carbonero. Afectuosamente suyos ya que no nos dejan ser de otros. Carbonero dimisión*". Una vacant a la Conselleria de Salut i Consum; val la pena que es llegeixi els requisits per a aquesta vacant, o escrits a la premsa. En definitiva, és a dir, una situació, Sra. Salom, que és insostenible i que donam un espectacle vergonyós.

Per tant, si no pensa demanar la dimissió del Sr. Carbonero que, per altra banda, sabem que no la pot demanar perquè és quota Esquerra Unida, li deman quines mesures pensa prendre per a aquesta crispació social que jo crec que s'ha d'acabar d'una vegada. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Castillo. Sra. Consellera de Sanitat, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Castillo, en primer lloc em permetrà que no li accepti que avui digui que el Sr. Carbonero és un incapaç, i tampoc no li vaig poder acceptar fa tres setmanes quan vostè va insultar el Sr. Carbonero en aquesta mateixa cambra i el fa titllar de feixista. Si aquests adjectius vostè troba que són adequats, idò bé, miri, no entraré en discussions. Vostè va insultar el Sr. Carbonero i avui ho torna a repetir.

Miri el que li he de dir. El doctor Carbonero i tots els altres directius que són avui presents en aquesta cambra fan molt bona feina, en un entorn que jo he de reconèixer que és complicat i que propicia que aquest canvi que hem de fer dels nostres hospitals del complex, hospitals que fins ara han fet tasques d'aguts i que han de passar a tasques de subaguts, propicia una incertesa i un malestar fins que aquest canvi no s'hagi donat al cent per cent. Jo, això, ho puc comprendre i fins i tot li puc assegurar que ho respect i que tenc moltes ganes que arribi definitivament tot aquest canvi dins el model dels hospitals de la xarxa perquè tots els treballadors estiguin un per un posats en el lloc que els pertoquei, i per això tot l'equip que

és avui aquí present fan feina des del primer dia, i de valent, per trobar un lloc a cada persona i a cada treballador.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Sanitat. Sra. Castillo, té la paraula.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Sra. Salom, jo no he insultat en cap moment el Sr. Carbonero; simplement he recollit el sentir social. De fet el PSM, un company polític seu, també ha dit que el Sr. Carbonero és incapaç per dur endavant la reforma sociosanitària. Per tant no som jo, que ho dic, és el PSM, és la part social, són tots els treballadors. Per tant, jo no he insultat en cap moment el Sr. Carbonero, i quan li dic feixista també estic recollint uns crics que fan a l'Hospital General, davant l'Hospital General quan es reuneixen, que el criden "Franco, Franco, Franco", per la seva autoritat, pels seus modes autoritaris. Per tant, Sr. Carbonero, no li ho he dit jo, li ho diu tot el personal que té a les seves ordres.

Però, en definitiva, és una vergonya, Sra. Salom, totes les excuses que està cercant, perquè realment el que hi ha és un repartiment de cadires. Vostè...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Castillo, el seu temps està acabat. Sra. Consellera de Sanitat, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President. Miri, la direcció de GESMA ha impulsat i ha realitzat les següents reunions amb representants sindicals i treballadors per informar sobre aquest procés de reconversió dels hospitals, i les hi llegiré una per una, totes les reunions. Miri, dilluns dia 11 de març es va reunir el personal d'infermeria de quiròfans a l'Hospital General. Dimarts dia 12 de març, el comitè d'empresa de GESMA i el comitè laboral del SERBASA. El dimecres dia 15 de març, reunió amb la Mesa sectorial del SERBASA amb funcionaris. Dimarts dia 19 de març, personal d'infermeria de consultes externes i d'hospitalització de medicina interna. Dimarts dia 19 de març, personal administratiu de l'Hospital General i Joan March. Dimecres dia 20 de març reunió comissió mixta grup de treball dels tres àmbits sindicals de l'empresa i l'Ibsalut per acor...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera de Sanitat. El seu temps està acabat, també.

I.7) Pregunta RGE núm. 1227/02, de l'Hble. Diputat Sr. Guillem Camps i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dessaladora al terme de Ciutadella de Menorca.

Passam a la setena pregunta, 1227, relativa a dessaladora al terme de Ciutadella de Menorca, que formula l'Hble. Diputat Sr. Guillem Camps i Coll, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. CAMPS I COLL:

Gràcies, president. Senyores i senyors diputats, hem de recordar aquí una vegada més en aquest parlament que a Menorca les reserves hídriques del sud de Menorca han baixat un 61% en 15 anys i que actualment són d'un 31%, i una de les causes evidentment és la manca de pluges, que hi ha hagut una minva d'un 15. A més, hem de tenir en compte que els excedents anuals de l'illa de Menorca, que en el 96 eren de 14 hectòmetres, és ara sols de 3. Com vostè sap, Sra. Rosselló, els nivells d'aigua dels municipis de Ciutadella i Sant Lluís són els que pateixen més problemes d'intrusió marina a causa de la demanda que hi ha hagut també i dels pous que, un rere l'altre, es van fent, i és per açò que..., i així ho indiquen els 30 piezòmetres de la unitat hidrològica d'Es Migjorn, com vostè molt bé sap. Li record també que ja han començat les restriccions d'aigua i el tall de subministrament, i açò abans de començar la temporada turística.

És per açò que jo li deman, a vostè, si pensa el Govern de les Illes Balears instal·lar aquest estiu una dessaladora mòbil en el terme de Ciutadella de Menorca.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Sra. Consellera de Medi Ambient, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, en aquest moment, ni per part de la Conselleria de Medi Ambient, ni per part d'IBAEN, ni per part del Consorci d'Aigües de Ciutadella, no hi ha cap proposta d'instal·lació d'una dessaladora mòbil a Ciutadella perquè no es considera necessària.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient. Sr. Camps, té la paraula.

EL SR. CAMPS I COLL:

Gràcies, president. Vostè contradiu el Sr. Antich: *"El Govern se planteará la posibilidad de trasladar una desaladora móvil a Menorca en caso de que se produzca un problema grave de abastecimiento de agua"*. És a dir, açò és el Govern. Aquest és. Vostè diu una cosa, aquell en fa una altra,

diuen una cosa i fan tot el contrari; no s'entenen, departaments estancs.

Vostè encari el problema. Donin una solució definitiva. Instal·li una dessaladora, no mòbil, definitiva en el terme de Ciutadella, que l'hi paga i facilita el ministre de Medi Ambient, i tot Menorca li ho agrairà. Si no els menorquins li demanaran comptes. Gràcies, president.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Sra. Consellera de Medi Ambient, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, miri, qui ha de posar claredat és el seu partit, i el seu ministre de Medi Ambient. Per què?, perquè mentre diu que les dessaladores no es poden posar a la zona de Llevant, a Espanya, aquí ens vol omplir les Illes de dessaladores. Per tant qui té una problema realment d'esquizofrènia serà el seu ministre, que realment diu una cosa aquí i una cosa allà deçà.

Dit això, el president va dir una cosa molt ben dita, el president del Govern de les Illes Balears: s'estudiarà la possibilitat de si s'ha de posar o no s'ha de posar. Evidentment, com a responsable de la Conselleria de Medi Ambient, estudiam aquesta possibilitat i es considera que no és necessària en aquest moment. Sobretot, Sr. Camps, o Sr. Diputat, facin bé els comptes, facin bé els nombres, perquè es veu que no tenen les mateixes dades que tenim nosaltres.

Li he de dir, per altra banda, que allò que s'està fent en aquest moment a Ciutadella, que això és el realment important i que s'ha dit moltes vegades en aquesta cambra, és que Ciutadella necessita una reubicació dels seus pous, i en aquest cas li puc dir que concretament i per encàrrec del Consorci d'Aigües de Ciutadella, s'estan realitzant perforacions a la zona de Ses Arenetes amb resultats satisfactoris. S'ha redactat el projecte de conduccions fins al dipòsit d'Es Caragolí i s'espera que l'actuació estigui operativa per a aquest estiu. En relació a les urbanitzacions del sud de Ciutadella, es pensa iniciar en breu entre una i tres perforacions a la zona de Sant Joan de Missa. Una vegada es vegin els resultats d'aquestes actuacions, es redactarà el corresponent projecte per connectar amb la xarxa del sud de Ciutadella que, naturalment, haurà d'aprovar el Consorci d'Aigües de Ciutadella.

Per tant, es fan actuacions molt clares, Sr. Diputat. No hi ha cap contradicció. Qui té contradiccions és el ministre de Medi Ambient i, per tant, el Partit Popular. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient.

I.8) Pregunta RGE núm. 1228/02, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuació del Sr. Sampol en relació amb la crisi de l'empresa Perlas Majórica.

Passam a la vuitena pregunta, 1228, relativa a actuació del Sr. Sampol en relació a la crisi de l'empresa Perles Majórica, que formula l'Hble. Diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sr. President. Ens agradaria fer una pregunta al vicepresident d'aquest govern, i fer-l'hi a causa dels canvis que ve tenint aquest govern: avui ecotaxa sí, demà ecotaxa no; avui pla de viabilitat sí, pla de viabilitat no, de Majórica... Ja varem començar aquesta legislatura amb una escena poc habitual, amb un membre del Govern que assenyalava del foto del rei dient: "*Que se lo lleven, que se lo lleven*", i passant perquè la setmana passada un membre d'aquest govern va suspendre una comissió, precisament amb 7 preguntes de Majórica, perquè venien Ses Seves Majestats. Evidentment anam avançant, i nosaltres estam d'acord, Sr. Sampol; li donam suport i creim que va actuar de manera ben feta.

Nosaltres li volíem demanar, a part d'haver-se convertit, pareix, en interlocutor per a la venda de Majórica, segons els titulars avui del *Diari de Mallorca*, ens agradaria saber quina actuació ha tengut vostè en referència en aquesta crisi. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pastor. Sr. Vicepresident del Govern, té la paraula

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Pere Sampol i Mas):

Gràcies, Sr. President. Bé, el Sr. Sampol en particular, res. El Govern ha tengut una sèrie d'actuacions i li relataré les que estan documentades.

Dia 1 de febrer el Consell de Govern pren un acord amb què compromet ajuda al reflatament de Majórica si es compleixen dues condicions: consens social amb l'acord de prejubilacions i conformitat amb el pla de viabilitat presentat per l'empresa. Dia 13 de febrer es produeix una reunió a Presidència del Govern, presidida pel nostre President amb els accionistes, allà on comprometem un aval de 700 milions de pessetes per un préstec condicionat a la conformitat en el pla de viabilitat de l'empresa. Davant les dificultats per obtenir el préstec, ens ho comunica l'empresa, feim una carta d'intencions firmada per tres consellers, Treball, Hisenda i Economia, allà on tornam a reiterar el compromís de l'aval condicionat al pla de viabilitat de l'empresa i demanam que deixin entrar els auditors per confirmar aquest pla de viabilitat, cinc dies més tard d'una manera unilateral l'empresa presenta suspensió de pagaments i això atura l'expedient de prejubilacions.

Dia 8 de març, a la fi, els auditors poden entrar a l'empresa. Dia 22 de març, en un temps rècord, els auditors independents presenten el seu informe que el mateix dia es comunica als sindicats, treballadors i propietaris, aquest informe diu que els 500 milions de pessetes que oferia aportar l'actual empresa, com a ampliació de capital, són insuficients i que a part dels 700 milions de pessetes de préstec avalats pel Govern, es necessitarien 1.500 milions de pessetes més. I aquesta és la història fins a dia d'avui.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident del Govern. Sr. Pastor té la paraula.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Vicepresident per les seves explicacions. Nosaltres el que ens ve de nou és que fins ara no s'hagin donat compte que posava de el pla de viabilitat no eren suficients, evidentment si no són suficients nosaltres estam al seu costat Sr. Sampol. Nosaltres li reconeixem la seva prudència en aquest tema, ho reconeixem, però crec que la seva prudència ha arribat fins a un punt i que evidentment no s'ha avançat, evidentment hi ha altres membres d'aquest Govern que no han estat tan prudents com vostè i han utilitzat el tema de Majórica com a tema partidista, vostè de moment no ho ha fet i això el lloa. Per tant, nosaltres en aquest sentit estam en el seu costat.

Però jo crec que ha arribat un moment que Majórica no pot esperar més, els seus treballadors no poden esperar més. Nosaltres avui demanam a aquest Govern i al seu President absent, com és costum en el torn de preguntes, que agafi el tema ell personalment, el tema de Majórica i el tema de 500 famílies són suficientment importants com perquè el President d'aquesta comunitat autònoma, ell mateix agafi el tema, llevi d'enmig les persones que fins ara no han estat capaços de trobar una solució i que aquest Govern faci alguna cosa més evidentment que presentar-se als jutjats.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pastor. Sr. Vicepresident del Govern té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Pere Sampol i Mas):

Gràcies, Sr. President. He deduït de les seves paraules que vostè hauria confiat els 700 milions de pessetes a aquesta gent que va comprar una empresa per 10.000 milions de pessetes, més l'import de venda d'un immoble per més de 1.000 milions de pessetes més i únicament va fer una aportació de capital de 1.000 milions de pessetes, això sí deixant 2.000 milions de

pessetes amb un préstec al 15% d'interès. Vostè a aquesta gent li hauria confiat 700 milions de pessetes?...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol el seu temps està esgotat.

I.9) Pregunta RGE núm. 1229/02, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa al canvi de president a Ben Amics.

Novena pregunta, 1229, relativa a canvi de president a Ben Amics.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Sí gràcies, Sr. President. Aquesta pregunta va dirigida a la consellera...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pastor, no he acabat de llegir, esperava que acabessin de parlar els diputats..

EL SR. PASTOR I CABRER:

Perdoni, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Idò repetesc, relativa a canvi de president a Ben Amics, que formula l'Hble. Diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Ara sí. Gràcies, Sr. President. Aquesta pregunta va dirigida a la consellera de Benestar Social, és a dir, varem poder llegir tots una famosa carta de la consellera, aquí on deia i acusava a Ben Amics que no defensava, ni representava els interessos d'un col·lectiu, sinó els interessos de la seva permanència i va dir, "vostès estan molt lluny de ser uns dignes representants dels gais i lesbianes d'aquestes Illes". Nosaltres quan varem llegir això varem pensar que la política de la conselleria d'aquest govern canviaria, que allò que fins ara havien estat ajudes milionàries cap a un col·lectiu, que pensam que està necessitat, s'acabaria, perquè evidentment si els seus representants no són dignes per dur aquesta entitat, possiblement el millor que pot fer una consellera, si és responsable, és tallar-los els subministrament de subvencions perquè possiblement no emprin els doblers amb allò que hauria de ser el seu fi.

Evidentment avui per desgràcia el seu president, al·legant motius personals, ja ha dimitit, volem pensar que la Sra. Consellera ja no tindrà cap trava per tornar considerar Ben Amics aliats naturals d'Esquerra Unida i tornar a amollar l'aixeta i tornar a donar ajudes a aquest col·lectiu. Evidentment no per allò que ells fan, sinó per allò que ells diuen, perquè quan diuen

segons quines coses pareix que ja no representen allò que ella vol.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pastor. Sra. Consellera de Benestar Social té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE BENESTAR SOCIAL (Fernanda Caro i Blanco):

Gràcies, Sr. President. Sr. Pastor, miri el que jo vull i el que volem els polítics d'esquerres és comptar amb un teixit associatiu fort, ample i compromès amb la realitat social. Si Ben Amics ha considerat oportú canviar la seva junta directiva, o el seu president, sense cap dubte, és per millorar. Per tant, estam contents d'això.

De totes maneres li vull fer una precisió, per a nosaltres les polítiques de subvencions no són una aixeta. Per tant, li he d'aclarir que ni s'ha amollat l'aixeta, ni s'ha tallat perquè no és aquesta la nostra visió de les polítiques de subvenció.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Benestar Social. Sr. Pastor té la paraula.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Gràcies. Jo quan feia referència a l'aixeta, evidentment no ho deia que per a Ben Amics fos una aixeta, jo defens l'actitud de Ben Amics i he defensat aquesta entitat i he defensat el seu president des de la discrepància, discrepància política i de la manera moltes vegades de fer les coses, però sempre des del respecte. Jo crec que mai en la història d'aquesta comunitat havia sortit una carta d'un membre del Govern insultant a una entitat com ho ha fet vostè, mai. I vostè quan la lloen són dels seus, són aliats naturals, quan la critiquen ja no són dels seus.

Jo Sra. Consellera avui vull tirar una llança a favor del Sr. Pere Morell, una persona que ha fet molta feina per a un col·lectiu molt necessitat i vostè l'ha insultat i vostè l'ha despreciat. Jo m'agradaria que canviés la seva actitud i esper amb molta atenció la seva resposta i com no, com és habitual, els seus insults amb la permissibilitat de qui no ho hauria de deixar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pastor. Sra. Consellera de Benestar Social té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE BENESTAR SOCIAL (Fernanda Caro i Blanco):

Gràcies, Sr. President. Sr. Pastor, el seu respecte cap als col·lectius i les entitats està ben provada durant la seva legislatura fent-los invisibles, perquè aquesta era la situació de com estaven els col·lectius de gais i lesbianes, no existien perquè no tenien cap suport de l'administració. Avui dia no únicament existeix una organització com Ben Amics, amb tot el suport d'aquest govern, sinó que també tenim un teixit associatiu molt més ample, Gaib i Arco Iris, que representen l'heterogeneïtat del moviment associatiu d'aquest col·lectiu.

Els fets són els fets, el vostre discurs ara pretendrà ser coherent, però en la pràctica ha demostrat que no tenen cap interès en donar suport a cap col·lectiu que defensi els drets dels més oprimits, aquesta és la realitat Sr. Pastor.

Gràcies.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera de Benestar Social.

I.10) Pregunta RGE núm. 1232/02, de l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a oficines d'informació al consumidor.

Passam a la desena pregunta, la 1232, relativa a oficines d'informació al consumidor, que formula l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista que té la paraula.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera de Salut i Consum, m'agradaria començar la meua pregunta donant-li l'enhorabona a la Conselleria de Salut pel treball que estan fent d'ençà de les transferències que varen rebre l'1 de gener, de tota la conselleria, els membres dels hospitals, tota la gent d'Ibsalut de totes les Illes, perquè estan fent una feina realment lloable i no seria bo que en aquesta cambra només quedés una pretesa crispació social que ve en boca del Partit Popular.

En relació a la pregunta que li volia fer, és una iniciativa que nosaltres creim molt pròpia d'aquest Govern de les Illes Balears d'acostament als ciutadans i d'implantar de cada vegada més l'Administració més propera als ciutadans i amb això em referesc a tota la xarxa d'oficines d'informació als consumidors, una passa molt positiva per acostar-se als ciutadans i perquè els consumidors que som al final els que tenim els drets, puguem estar a prop de l'Administració. Vostè ha tenguut oportunitat d'explicar a diferents compareixences tota la feina que s'estava fent des de la Conselleria de Salut, ja des del principi molt abans de tenir les competències de sanitat i ens agradaria saber com està en aquest moments la xarxa d'oficines al consumidor, perquè creim que és una iniciativa pionera d'aquesta Conselleria de Salut, per desgràcia durant els anys

del Partit Popular s'havien fet poc càrrec i creim que és una iniciativa molt interessant per part de la seva conselleria. Per tant, ens agradaria saber en quina situació està aquesta xarxa d'oficina al consumidor.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Armengol. Sra. Consellera de Sanitat i Consum té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Efectivament quan vàrem arribar al Govern ens vàrem trobar que la xarxa d'oficines al consumidor presentaven un percentatge d'un 0,8 oficines de defensa del consumidor per cada 100.000 habitants, la mitjana estatal estava en 2 oficines al consumidor per cada 100.000 habitants.

L'objectiu de la Conselleria de Salut i Consum que es va iniciar l'any 2000, va ser que durant aquesta legislatura posàrem en marxa dues oficines cada any, així d'aquesta manera el mes de juny del 2000 es va posar en marxa la primera oficina d'informació al consumidor ubicada a Calvià. El 4 de setembre del 2000 es va signar un conveni de cooperació amb el Consell Insular d'Eivissa i Formentera i l'Ajuntament de Ciutat d'Eivissa per a l'adequació, equipament i funcionament d'una oficina, aquesta oficina es va inaugurar el 7 de maig del 2001. El 5 de setembre del 2001 es va posar en marxa l'oficina d'informació a Manacor, ubicada dins l'edifici del centre comarcal de sanitat. Finalment el 7 de novembre del 2001 es va signar un conveni de col·laboració amb l'Ajuntament de Marratxí per a l'adequació i equipament de l'oficina d'informació al consumidor, aquesta oficina de Marratxí es va inaugurar el passat dia 15 de març del 2002. La posada en marxa de totes aquestes oficines i les que s'hi afegiran en un futur immediat, demostra la ferma voluntat del Govern de les Illes d'apropar al ciutadà la informació i l'atenció en matèria de consum, donant-li una major qualitat de vida.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Sanitat. Sra. Armengol? No vol intervenir.

I.11) Pregunta RGE núm. 1233/02, de l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a l'hemodiàlisi a l'hospital de Son Llätzer.

Passam a l'onzena pregunta, la 1233, relativa a hemodiàlisi a l'Hospital de Son Llätzer que formula l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol Socias, del Grup Parlamentari Socialista que té la paraula.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera de Salut i Consum, malgrat sembla ser que al Partit Popular no li interessa saber les coses positives que es fan en temes de salut aquí a les Illes Balears, nosaltres tenim interès que aquí el Govern pugui explicar el treball que s'està fent, em referesc sobretot a la portaveu de salut i consum, que normalment li agraden molt els temes de crispació, però es veu que els temes realment interessants de sanitat no li interessien.

Sabem que fa poc es va inaugurar la unitat d'hemodiàlisi a Son Llätzer, creim que és una iniciativa importantíssima, perquè a més tenim per desgràcia molts de malalts que necessiten d'aquesta ajuda de l'hemodiàlisi i ens agradaria saber concretament quin és el calendari d'inici d'activitat d'hemodiàlisi a l'Hospital de Son Llätzer, d'acord amb les estimacions que s'hagin fixat com a capacitat de la unitat d'hemodiàlisi de l'Hospital de Son Llätzer.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Armengol. Sra. Consellera de Sanitat té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President. Efectivament es va posar en marxa la unitat de diàlisi de l'Hospital de Son Llätzer el passat dia 20 de març, amb una capacitat Sra. Armengol a la primera fase de 32 pacients, aquesta primera fase acabarà dia 29 d'abril. Aquesta capacitat s'anirà ampliant progressivament, depenent en cada moment de totes les necessitats de la població de referència que és el sector de població més o manco d'uns 120.000 habitants. Tenint en compte que la capacitat màxima amb l'estructura operativa actual que presenta, comptam amb tots els llocs de 8 del matí a 8 de l'horabaixa, suposaria poder dialitzar en aquest moment 64 pacients, situació suficient per a la població de referència de l'àrea i en la que no és previsible que s'hi arribi dins un curt termini. Amb els dos torns per lloc, un sostre no superable si no s'hi afegeix un tercer torn serien fins a 80 pacients amb hemodiàlisi.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Sanitat. Sra. Armengol? No vol intervenir.

I.12) Pregunta RGE núm. 1234/02, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespi i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reforma educativa.

Passam a la dotzena pregunta, la 1234, relativa a reforma educativa, que formula l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespi i Plaza del Grup Parlamentari Socialista que té la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. Passats ja uns dies des que l'actual ministra d'Educació i Cultura va entregar als consellers de les comunitats autònomes el document previ, suposam a una llei que produirà modificacions. Voldríem saber si el nostre conseller, el seu equip, ha fet una valoració d'aquells elements més importants que figuren en aquest document i quines conseqüències en treu d'aquesta lectura.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Crespi. Sr. Conseller d'Educació i Cultura té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Sr. Crespi, bé evidentment sí des del primer moment, fins i tot, prèviament que ens fos entregat dia 11 de març el document, des de la conselleria ja anàvem fent un seguiment a través de les filtracions que es produïen en premsa sobre les diferents novetats que semblava que s'havien d'implantar. Així i tot, una vegada tengut el document el que hem fet és, lògicament jo mateix i els diferents directors generals, llegir-lo unes quantes vegades i hem constituït un grup per anar fent una valoració a fons apartat per apartat del document amb tot un conjunt de propostes alternatives que en alguns casos farem i confii que després de Pasqua aquest document més o menys ja estarà acabat i el farem públic.

Evidentment hi ha molts d'aspectes de la llei ja preliminars que ens agraden molt poc, com és aquesta voluntat de crear intencionadament un estat de catastrofisme a l'hora d'avaluar el sistema educatiu actual. Tampoc no ens agrada el mètode que s'ha emprat, sense comptar amb les comunitats autònomes que són qui gestionen l'educació. També no ens agraden determinades solucions concretes que es proposen a la llei, com són les que fan referència al tema dels itineraris, en el tema de revàlida, que crec que no fan res més que complicar les coses sense en realitat aportar cap garantia que de tot això se'n dedueixin uns majors nivells de qualitat de l'educació.

D'altra banda una cosa que el puc informar i és que he rebut una notificació de la comissió executiva del Consell Escolar de les Illes Balears que han encarregat al president del Consell l'elaboració d'una ponència perquè sigui debatuda en el si del Consell Escolar i el Consell Escolar de les Illes Balears també elaborarà un dictamen, cosa que és important perquè nosaltres voldríem que la valoració no fos pròpia només de la conselleria, sinó de tots els sectors de la comunitat educativa de les Illes Balears i amb la màxima interrelació entre Administració educativa i comunitat educativa, cosa que procuram a través de converses i entrevistes que anam fent.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Educació. Sr. Crespí? No vol intervenir.

I.13) Pregunta RGE núm. 1235/02, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reforma educativa.

Pregunta número 13, la 1235, relativa a reforma educativa que formula l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista que té la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. Les darreres resolucions que en matèria educativa s'han fet en el si de la Comissió Europea tracten sobretot a un món cada vegada més tecnificat i amb més canvis que afecten el món laboral, que afecten la capacitat dels treballadors a retardar al màxim l'edat en la qual es produeixi l'especialització dels alumnes. Entenent així que avui en dia l'adquisició de competències professionals necessita, inexorablement, una gran quantitat de coneixements bàsics i que l'absència d'aquests coneixements bàsics impedeix als treballadors que per mor de les modificacions laborals s'hagin de reespecialitzar amb una altra cosa, l'absència, dic, d'aquests coneixements bàsics els fa pràcticament impossible i això provoca l'existència d'aturats de llarga duració i que difícilment tenen capacitat per ser reinserats.

El nostre sistema educatiu conseqüentment amb aquestes recomanacions europees, sembla que pensar fer tot el contrari. Nosaltres ens omplim la boca de què volem ser europeus, fins i tot, en aquest moment estam presidint la Unió Europea i en canvi pareix que no som capaços d'escoltar aquelles recomanacions, fonamentades tècnicament amb anàlisis profundes dels sistemes educatius europeus, alguns dels quals precisament està canviant aquesta divisió massa, a una edat massa jove dels alumnes com és el sistema alemany cap a uns sistemes més comprensius, dotant als alumnes de més necessitats bàsiques.

Per tant i una mica mesclant amb la pregunta anterior, jo crec que no havent-hi el debat social necessari, ni amb els sectors socials, ni amb els sectors econòmics, ni amb les comunitats autònomes que tenen les competències i que per tant, són capaços de fer les anàlisis, el debat serà molt difícil i en tot cas jo crec que el Partit Popular té decidit allà on ha d'acabar aquest debat. No obstant això jo li voldria demanar si vostè creu que existeix algun argument, més enllà de la pragmàtica aquella de que cadascú ha de...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Crespí el seu temps està esgotat. Sr. Conseller d'Educació té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Sr. Crespí, compartesc l'anàlisi que ha fet d'aquest tema en concret, nosaltres creim que és desencertat introduir tres itineraris a quart d'ESO i dos a tercer i això per una raó bàsica, perquè l'Educació Secundària Obligatoria que arriba dins als 16 anys, sobretot té per objectiu garantir una formació bàsica comuna per a tothom i per tant, no són estudis que orientin els alumnes cap a especialitzacions futures.

L'article 18 del sistema legal vigent ara ho diu clarament, "l'ESO tendrà com a finalitat transmetre a tots els alumnes els elements bàsics de la cultura, formar-los per assumir els seus deures i exercir els seus drets i preparar-los per a la incorporació a la vida activa, o per accedir a la Formació Professional específica de grau mitjà o el Batxillerat". Per tant, l'ESO ha de dotar a cada alumne d'un coixí de coneixements i d'habilitats bàsiques que després li permetran triar camins de futur.

D'altra banda creim que la LOGSE en la seva articulació actual, ja dóna possibilitats suficients per atendre de manera específica als alumnes que ho necessitin, hi ha possibilitats de fer itineraris molt personalitzats temporalment, si fa falta i la LOGSE permet agrupaments flexibles, diversificacions curriculars, desdoblaments, dedicació d'hores suplementàries d'atenció a cada alumne, etcètera, que permeten atendre necessitats específiques. Creim que dins la utilització flexible de la LOGSE, que algunes comunitats autònomes i les Illes Balears en particular ja s'estan fent, hi ha possibilitats d'incrementar el rendiment dels alumnes.

D'altra banda nosaltres creim que l'alumnat de 13 i 14 anys, encara és un alumnat massa jove per orientar-lo cap a una determinada especialització i tampoc no estam d'acord en la creació d'itineraris tancats, en els quals els alumnes són col·locats en compartiments, per dir-ho d'alguna manera com si fossin caselles tancades, rígides, predeterminades, difícilment rectificables per molt que digui la ministra que es podran passar d'una part a l'altra.

En definitiva nosaltres creim que el més correcte seria aconseguir que tots els alumnes, sense abandonar el seu grup, fossin atesos d'acord amb les seves necessitats i creim que la legislació actual ho permet i si en tot cas és una qüestió humans i d'habilitats del professorat i dels serveis socials que puguin acompanyar la tasca del professorat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Educació i Cultura, amb la seva intervenció queda tancada aquesta pregunta.

I.14) Pregunta RGE núm. 1222/02, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Buades i Beltran, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a sostenibilitat ecològica i territorial dels plans territorials insulars.

Passam a la pregunta número 14, la 1222, relativa a sostenibilitat ecològica i territorial dels plans territorials insulars, que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Buades i Beltran del Grup Parlamentari Mixt que té la paraula.

EL SR. BUADES I BELTRAN:

Gràcies, Sr. President. Aquesta pregunta va adreçada al President del Govern de les Illes Balears, sembla que és absent i precisament era fent una pregunta per veure si tenia interès per a la presidència del Govern aquest tema, el tema del territori, un tema que ens trobam avui que el Consell de Mallorca i el Consell de Menorca són a punt de començar a aprovar avanços o inicialment plans territorials, que tenen com a únic sostre arribar a 4 milions d'habitants, no prioritat ambiental, no prioritat social i en un context on la construcció segueix creixent d'un 7 o 8% de mitjana els darrers anys a les Balears.

La pregunta era molt clara, és a dir, es podran aprovar aquests plans sense que es modifiquin el model territorial que havia fet el Sr. Matas amb la Llei 6/99, és intercanviable el Govern de les Illes Balears progressista en aquesta matèria amb el Govern popular?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Buades. Sr. Conseller d'Obres Públiques, Habitatge i Transports té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Francesc Quetglas i Rosanes):

Gràcies, Sr. President. Miri jo crec que ni el marc territorial, ni les Directrius d'Ordenació del Territori són les que va aprovar el Govern del Partit Popular. Els impulsos legislatius d'aquest Govern han suposat profunds canvis, parlem per exemple de sòl rústic, la universalització de la parcel·la mínima de 14.000 metres i la prohibició de segregació amb efectes edificatoris, aquestes dues mesures combinades han significat rebaixar el sòl poblacional dins el sòl rústic dins les Illes Balears de més 400.000 habitants a menys de 78.000, és a dir, una reducció superior al 80%. A més s'han prohibit els habitatges dins les Àrees Naturals d'Especial Interès, dins les Àrees de Protecció Territorial, s'han suprimit excepcions contemplades a les DOT, algunes d'elles tan emblemàtiques com el camp de polo de Campos, Es Canons d'Artà, Alcanada d'Alcúdia, Almudaina dos d'Andratx, s'han redactat normes territorials cautelars, per part dels tres consells, perquè protegeixin l'elaboració dels plans territorials insulars.

A més d'això hi ha hagut canvis institucionals, jo crec que molt profunds, derivades de les transferències als consells insulars de l'ordenació del territori, són els consells els que ara

aproven els seus plans territorials, s'ha suprimit l'aberració que a Mallorca hi hagués 6 plans territorials parcials i Mallorca tendrà 1 sol pla territorial insular, els consells insulars aprovaran els seus propis plans directors sectorials insulars i l'elaboració de normes cautelars i de determinacions urbanístiques es farà sense la necessitat del permís previ, ni els controls de fiscalització del Govern de les Illes Balears. Tot això culminarà amb la remissió per part de la Conselleria d'Obres Públiques al Govern per a la seva aprovació de dos projectes de llei, en opinió meua fonamentals, la Llei de limitació del creixement urbanístic, ja en fase avançada de redacció i la Llei del sòl, també ja en fase avançada de redacció.

Tot això, a judici meu Sr. President, suposa un canvi evident amb una profunditat rotunda, radical del model territorial i per tant, un avanç cap a la sostenibilitat ecològica i territorial que el Sr. Diputat reclama.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Obres Públiques. Sr. Buades té la paraula.

EL SR. BUADES I BELTRAN:

Jo crec que els arbres de projectes i els arbres de micromoratoris no ens han de deixar oblidar que hi ha un bosc que es caracteritza per més ciment que mai, creixement de la construcció l'any passat del 8% sostingut, ruïna i devaluació del nostre paisatge, necessitat de primer habitatge per a la gent d'aquestes Illes, cada vegada més important mentre hi ha més ciment i tot això ens dona un context allà on el President va dir dia 7 de novembre en aquesta cambra, que era el més normal i el més lògic, efectivament deia "jo entenc que les Directrius s'han de modificar abans que estiguin aprovats els plans territorials i això era el més normal i el més lògic".

Hem entrat a la fase anormal i il·lògica, on mentre parlem de fer coses, aquí segueix havent-hi grues, segueix faltant habitatge de primera necessitat, els nostres recursos naturals queden hipotecats i Mallorca i Menorca com a mínim poden aprovar els seus plans territorials, sense tenir en compte el medi ambient ni la prioritat social, abans que el nostre Govern canviï el model. Li ho torn a repetir, abans de juny tindrém projecte de llei en aquest Parlament de modificació de les DOT, incloent prioritats socials i ambientals o no, perquè això és la principal mesura ambiental que pot prendre aquest Govern i el President ha presumit sempre que el medi ambient és la política de polítiques d'aquest Govern i per ara el medi ambient és la gran víctima d'aquesta manca de canvi de l'ordenació general territorial que tenim, heretada de la Llei 6/99 del temps del Sr. Matas i vull recordar que les modificacions menors que hi ha hagut afecten només a determinats conceptes relacionats amb sòl rústic, però el bessó del debat territorial està vinculat bàsicament a sòls urbans i restes d'urbanitzables que queden a algunes illes de manera nombrosa, però sobretot d'urbans i aquí no s'ha fet res.

Aleshores menys parlar de què farem i més realitats, perquè convindrem tots...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Buades el seu temps està esgotat. Sr. Conseller d'Obres Públiques, Habitatge i Transports disposa de 24 segons.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Francesc Quetglas i Rosanes):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, no hauria de confondre l'increment del PIB, producte interior brut, amb l'increment del sector de la construcció. Les mesures mediambientals, les iniciatives legislatives, que corresponen a una altra conselleria, naturalment no les he desglossades aquí, però la Llei de biodiversitat i la Llei d'avaluació d'impacte ambiental, supòs que ben aviat la consellera de Medi Ambient les durà per a la seva aprovació en aquest Parlament. No només són les iniciatives d'aquesta conselleria les que determinen els canvis dins l'àmbit territorial...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Obres Públiques.

I.15) Pregunta RGE núm. 1230/02, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a la ubicació del futur Museu de Formentera.

Passam a la quinzena pregunta i darrera del plenari del dia d'avui, la 1230, relativa a ubicació del futur Museu de Formentera que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller d'Educació i Cultura, fa uns mesos, tal volta un any, vaig demanar-li si tenia a bé entregar-me l'informe que s'havia demanat a l'empresa Icomos, no m'ho varen entregar, vaig haver de recórrer al President del Parlament per tal de poder-lo tenir, malgrat la petició del President encara no la tenc, fa uns dies, bastants, personalment li vaig demanar a vostè si tenia a bé donar-me aquest informe, tampoc no me l'ha pogut donar, i tenint en compte que no puc tenir aquest document, no sé per quina raó, no sé per quina raó no se'm fa arribar, almenys avui li pregunt per tal que es compleixi la Llei de patrimoni d'aquestes illes, a quin poble i a quin lloc de Formentera es pensa ubicar el futur museu.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Marí i Tur. Sr. Conseller d'Educació i Cultura, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Sr. Marí, l'única raó per la qual encara no li he entregat el projecte és perquè no està definitivament acabat, s'ha enredat molt més del que les previsions que teníem determinaven, fèiem comptes tenir-lo molt abans, però ja li vaig comentar en certa ocasió, personalment, que faltava el tema de la ubicació física del museu i el projecte de museu, en el fons, s'ha d'adequar a un espai físic determinat, però els primers quinze dies del mes que ve, jo confio que ja podrem donar a conèixer el projecte i n'hi faré arribar un exemplar a vostè.

Respecte del tema de la ubicació, les previsions són que el Museu de Formentera estigui ubicat al poble de Sant Francesc Xavier, dins el centre, diríem, urbà del poble, i aquest lloc consideram que és especialment idoni perquè la concepció del museu és que el museu sigui un espai en el qual es presenta als visitants, i lògicament també al ciutadans de Formentera, però en els visitants, una visió globalitzada de l'illa. Per tant, creim que està bé que estigui prop del port de Formentera, on el visitant arriba, molt ràpidament té possibilitats d'accedir a una visita al museu, i des del museu el projecten cap al conjunt de llocs que l'illa de Formentera ofereix d'atractiu i d'interès de visita, no? Aleshores, creim que l'espai és adequat, perquè Sant Francesc Xavier és una cruïlla per la qual, d'alguna manera, tothom que va a Formentera, hi passa unes quantes vegades, i creim que les possibilitats d'aquest espai són les idònies i, per tant, la previsió amb la qual treballam en aquest moment és aquest solar.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Educació i Cultura. Sr. Marí i Tur, té la paraula.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Esper, Sr. Conseller, aquest informe que ha costat tant de donar a la llum, perquè l'esperam amb molt d'interès. No oblidem que va ser el Partit Popular qui va fer la proposta que des de l'any 98 es tenien tres anys per fer aquest museu, aquests tres anys ja han passat i encara no tenim aquest estudi de viabilitat. De totes maneres, esperar aquest informe.

Quant a l'espai, Sr. Conseller, vostè em diu que es farà al poble de Sant Francesc, però dins el poble de Sant Francesc hi ha dos espais que s'ha vengut dient que allà es faria, uns diuen que es farà devora l'institut, i uns altres, que es farà devora la rotonda que hi ha a l'entrada. I uns tercers, del seu partit el volien fer o el volen fer i encara ho mantenen, a Can Marroig.

Vull dir que, dins el seu mateix partit hi ha contradiccions. Per una altra banda, ens agradaria saber exactament el lloc on es farà, si m'ho pot dir, on es farà; perquè entenem que si es fa en el lloc que es diu, serà un museu molt petit, un museu massa petit, per tant li agrairia si em pogués explicar la ubicació exacta, si és devora l'institut o devora la rotonda.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí i Tur. Sr. Conseller d'Educació i Cultura, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Bé, Sr. Marí, respecte del tema de Can Marroig i el meu partit, això li ho neg rotundament, ningú mai del meu partit no m'ha dit a Can Marroig, jo crec que Can Marroig requereix una altra solució i no té absolutament res a veure amb el tema del Museu de Formentera, per tant no sé quina informació té sobre aquest tema, però la neg rotundament.

Respecte del segon tema, que seria la ubicació concreta del solar, efectivament la previsió del solar en la qual es treballa és un solar que està pròxim a la zona de l'institut, i jo crec que no hem de treure conclusions ràpides sobre si basta o no basta el solar, sense veure la concepció del museu que es pretén dur a terme que, evidentment, no és un museu, per dir-ho d'alguna manera, que les seves qualitats es concretin en metres quadrats.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Educació i Cultura, el seu temps s'ha exhaurit.

II. Interpel·lació RGE núm. 371/02, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a la política sanitària que pensa dur la Conselleria de Salut un cop assumides les competències.

Passam al punt següent de l'ordre del dia, que és la Interpel·lació 371, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política sanitària que pensa dur la consellera de Salut un cop assumides les competències. En nom del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Aina Maria Castillo.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Senyores, senyors diputats. Sra. Consellera de Salut i Consum. La descentralització de les competències d'assistència sanitària de la Seguretat Social és un objectiu que jo crec que podem dir que s'ha complit. Hem acostat la gestió al ciutadà i hem guanyat autonomia per a la nostra comunitat, i en aquesta tasca, crec que podem dir que hi hem participat tots, institucions, partits polítics, associacions, societat mateix i tots hi hem estat d'acord. Després hi ha hagut

diferències quant al finançament, tots coneixem, tots recordam la seva famosa transformació abans i després de dia 26 de desembre, de la signatura de l'acord de la comissió mixta, quan la mateixa quantitat, abans era totalment insuficient i després va ser moderadament satisfactòria, ara sembla que tornen a dir que és totalment insuficient, però bé, jo supòs que algú ha de tenir la culpa, i ja sabem que aquest govern, si ha de donar la culpa a algú, evidentment, la dóna a Madrid. En fi, com que ja hem discutit sobre aquest tema, no hi entraré.

Avui, una vegada assumides les competències de l'antic Insalud i afegides a les que ja teníem a la nostra comunitat, toca parlar de si vostè i el seu govern són capaços d'oferir un servei de qualitat a tots i a cadascun dels ciutadans de la nostra comunitat que ho demanin. Avui, Sra. Salom, fa 85 dies des que vostè va assumir les noves competències, malgrat no hagin passat els 100 dies que s'acostumen donar als nous governants, només li queden 15 dies que estic ben segura que els haurà d'usar per programar la seva campanya de publicitat venent els seus resultats o maquillant els seus resultats d'aquests tres mesos de gestió. Per tant, encara que no faci els 100 dies, podem entrar avui, en aquest parlament, a parlar de salut i de sanitat a les nostres illes.

I cregui'm, Sra. Salom, si li dic que el primer que li voldria haver dit és que ens tenia al seu costat, a mi i al Partit Popular, ens tenia al seu costat per aconseguir que les Balears poguessin ser punteres i modèliques enfront de les altres comunitats autònomes en la prestació d'aquell servei que és tan fonamental per a tots els ciutadans. Però això, Sra. Salom, no li ho puc dir, li hagués pogut dir si el seu tarannà hagués estat bo, si el seu tarannà hagués estat de consens amb totes les parts implicades, institucions, sindicats, professionals, partits polítics, associacions, etc., però no quan vostè, com sempre, ha polititzat aquesta qüestió. I quan dic polititzar no em referesc a fer política, perquè per això hi som, quan dic polititzar em referesc que li ha donat més importància a les campanyes de publicitat que a fer feina i a aconseguir realitzacions per als ciutadans, ha prioritzat el rendiment electoral del seu càrrec, més que l'interès dels ciutadans de rebre un bon servei o de conèixer una actuació concreta.

Basta mencionar, en aquest sentit, les rodes de premsa interminables quan va assumir les competències, que fins i tot els periodistes ja deien, "ens n'anam a la Conselleria de Salut que tenim una altra roda de premsa", perquè cada dia, durant quinze dies va fer rodes de premsa contínuament. Basta recordar la gran campanya de publicitat de l'Isalud, fent publicitat d'un servei de salut que encara que existeix, no han tengut els nassos de crear-lo. Basta recordar, també, quan va passar l'UCI de l'Hospital General a l'Hospital Son Llàtzer, vostè hi va enviar els mitjans de comunicació, i tanta sort que llavors hi havia un gerent amb una mica de seny i va impedir als mitjans de comunicació entrar a l'UCI. Els vuit caps de premsa, que vostès varen dir que volien contractar, ara una resposta parlamentària em diu que mai no s'havien plantejat contractar vuit caps de premsa, en tenim les referències als mitjans de comunicació per saber que això és mentida. I, en definitiva, múltiples fotos que s'ha fet vostè, tipus Eva Peron, visitant malalts, inaugurant serveis, etc., etc., etc. Molta preocupació

perquè semblàs que feia moltes coses, però si gratam, si gratam en aquests tres mesos de gestió, no hi trobam res, tan sols nomenaments que més han polititzat els càrrecs que haurien de ser professionals, tan sols creació de llocs i cerca d'on els havien d'ubicar, cerca de despatxos, tan sols prepotència sense comptar amb la part social, de la mateixa manera que ho varen fer, que ho vénen fent amb Gesma, també ho han fet amb la part social del Serbasa, fins que ja s'han tancat i han sortit al carrer; llavors sí que s'han assegut amb ells i han tengut una mesa de sanitat. I moltes, moltes, moltes mancances.

La primera mancança i més fonamental, crec jo, és la seva falta de model sanitari per a les nostres illes, almenys és el que pensam des del Partit Popular, el que pensen altres institucions, altres associacions i es parla al carrer: vostès, el pacte d'esquerres, no tenen model sanitari per a les nostres illes. Evidentment, vostès no ho pensen, quan li demanen el model sanitari que volen per a les nostres illes, vostès diuen "públic, volem un model sanitari públic", vostè i el seu president absent també sempre diu "públic, públic", no sé si amb això volen fer creure que el Partit Popular vol acabar amb l'assistència sanitària de la Seguretat Social, però, en definitiva no han sabut dir res més.

Salut i serveis sanitaris són importants per aconseguir un bon nivell de vida, no hi ha fórmules màgiques, és ver, no hi ha grans solucions, la sanitat és una qüestió complicada, ho hem de reconèixer, però sí hi ha diferents opcions que s'han de definir amb l'objectiu d'aconseguir optimitzar els costos, eficàcia i qualitat; opcions que són les que defineixen el model sanitari de cada govern, i per evitar que vostè pugi aquí per contestar aquesta interpel·lació, que xerri molt i no digui res, jo li plantejaré una sèrie de qüestions que des del Partit Popular creim que són les que en general interessin als ciutadans i als professionals vinculats a la sanitat.

Són qüestions molt concretes com quines formes de gestió volen vostès per als centres sanitaris. Sempre han dit que vostès volien la forma de gestió directa, i així s'han presentat davant del seu electorat; però resulta que fa tres anys que tenim Gesma, que no fan comptes dissoldre, ja ho ha dit aquí vostè un munt de vegades, tenen també la Fundació del Banc de Sang, i encara hi són, després de tres anys; fa tres mesos que tenim la Fundació de l'Hospital Son Llàtzer i tenim la Fundació de l'Hospital de Manacor i també encara hi són. Permeti'm en aquest punt, Sra. Salom, que li digui que deixi de fer el ridícul, deixi de fer el ridícul quan diu que és Madrid que no li permet canviar el model de gestió de la Fundació de l'Hospital Son Llàtzer i de la Fundació de Manacor, vostè té total autonomia i pot fer el que vulgui, per tant no posi com a excusa Madrid, perquè vostè pot fer el que vulgui, deixi de fer el ridícul perquè fins i tot ahir o abans d'ahir vaig llegir a un diari especialitzat de Madrid, de tirada nacional, que se'n reia de vostè, i som el *hazmerreir de España* per aquesta qüestió.

El segon punt que m'agradaria saber és quina serà la seva política de concerts. Continuaran concertant serveis i assistència amb entitats privades?, aprofitaran estructures privades ja existents o ho faran tot públic?, etc.

La tercera qüestió en relació amb la cartera de serveis i també amb els concerts és quina cartera de serveis posarà a cadascun dels hospitals, per exemple de Son Llàtzer vostè sempre diu que s'ha accelerat el calendari d'obertura, però no ens ha parlat mai de la cartera de serveis que hi posarà. O, per exemple, ens digui si una demanda ja història dels professionals, la cirurgia cardíaca la implantarà a Son Dureta o no.

Una altra cosa que ens agradaria saber és què farà vostè amb les llistes d'espera quirúrgiques. Tenim les dades a dia 31 de gener que vostè em va facilitar, a través d'una pregunta parlamentària, i hem notat un ascens. Hi ha un ascens, però jo crec que l'important, atès el període de temps que du o de quan són aquestes dades, a 31 de gener, un mes després d'assumir les competències, l'important no és el muntant d'aquest augment, sinó que l'important és que sí hem augmentat un cent per cent a la llista d'espera quirúrgica superior a sis mesos; a 31 de desembre hi havia 0 pacients que esperaven feia més de sis mesos, i ara en tenim 125. Per tant, jo crec que això implica que hi comença a haver un descontrol, ja li dic, no per les xifres, sinó perquè superior a 6 mesos vostès han augmentat un cent per cent. Potser avui vostè ens pot donar les dades actuals, perquè jo només dispòs de les dades a 31 de gener.

Si seguim per aquesta línia, d'acumulació de pacients i, a més, es tanca el Complex Hospitalari de Mallorca com a recepció d'aguts i s'acaba el concert de Sant Joan de Déu i de la Creu Roja l'estiu, crec que ens podem trobar amb una situació vertaderament difícil l'estiu, per tant, jo crec que és important que ens digui vostè avui aquí quines mesures pensa prendre per evitar aquesta situació. Som conscient que ha tengut poc temps, però això indica una situació d'alerta, i crec que és molt important que ens digui què pensa fer.

Quina ordenació sanitària tenen pensada per a les nostres illes, li record que amb atenció primària, per exemple, hi ha acords dels plens dels ajuntaments de Calvià, Inca, Manacor i Palma, que insten la conselleria a dividir els seus municipis en dues zones bàsiques de salut i a construir nous centres, a Palma afegir dues zones. Encara no ho ha fet, li deman quan ho farà, quina ordenació i quan constituirà la comissió d'ordenació.

Despesa farmacèutica, Sra. Salom. Resulta que després de rebre les competències, hi ha hagut un augment de més d'un 10%, quines mesures pensa prendre perquè no es dispari aquest augment i també ens podria dir qui és qui té la competència de prestació farmacèutica, si la té l'Ibsalut o la Direcció General de Farmàcia.

Drets dels ciutadans, quins seran, com els garantirà, quins drets tendran els desplaçats i, en definitiva, Sra. Salom, quan pensa presentar vostè davant aquest parlament el projecte de llei de salut. El projecte de llei de salut té molt a dir en tema de model sanitari, i vostè, Sra. Salom, i aquest govern, és l'únic, bé, també hi ha Astúries, governada per un partit del seu color polític, que no ha presentat davant el parlament aquest projecte de llei. Ens agradaria saber quan ho pensa fer.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Castillo, vagi acabant.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Sí, Sr. President, vaig acabant.

En definitiva. Són una sèrie de qüestions molt concretes que m'agradaria que pujàs aquí i ens explicàs avui davant aquest plenari. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Castillo. Sra. Consellera de Sanitat, té la paraula per contestar en nom del Govern.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sra. Castillo, si no vaig errada, l'objectiu de la seva interpel·lació és conèixer quin serà el model sanitari que impulsarà la Conselleria de Salut i Consum i les polítiques sanitàries que pensa dur a terme un cop assumides les competències. Per tant, i per respecte al seu grup parlamentari, en nom del qual vostè ha presentat aquesta interpel·lació, la meua primera obligació és intentar donar resposta concreta al que vostè em demana. I, si hi ha temps, perquè deu minuts és poc temps, ja entrarem en els temes de detall que vostè vulgui plantejar o bé en les impertinències que li sembli convenient o oportú amollar.

Estic segura que estarà d'acord amb mi que aquest temps de què disposam és totalment insuficient per donar una resposta exhaustiva a totes les qüestions exposades. Una exposició detallada del model sanitari que volem dur a terme exigiria, Sra. Castillo, molt més que aquests deu minuts, i, en conseqüència, hauré de resumir bastant, però pens podré dibuixar un panorama suficientment explícit, tenint en compte tres aspectes que també vostè ha esmentat.

El primer de tot, la situació de partida; en segon lloc, la situació creada després del procés de les transferències de les competències i les possibilitats que ens ha obert en aquesta comunitat autònoma; i en tercer lloc, el nostre plantejament per a un nou sistema de salut o model sanitari.

Quant dic situació de partida, no es preocupi, Sra. Castillo, que no pens fer cap memorial de greuges ni de malifetes del passat, sinó simplement una sèrie de constatacions objectives que estic segura que compartirem, al cap i a la fi, vostès mateixos, senyores i senyors diputats de l'oposició, varen denunciar la manca d'inversions sanitàries fins l'any 1996. I de llavors ençà, ja fa sis anys, i duim dues legislatures, hem estat intentant negociar nosaltres aquestes mateixes inversions amb l'Insalud, ara regit, Sra. Castillo, per gent de la seva corda ideològica, sense que no ens hagin fet ni el més mínim cas. Per tant, Sra. Castillo, és molt correcte constatar que la situació de partida ve definida per un dèficit d'inversions que l'Insalud hauria d'haver fet fa ja molts d'anys i que no ha fet des de la

reforma de Son Dureta, la construcció de l'Hospital de Menorca, la construcció de l'Hospital d'Inca, sobre el qual tinguérem una interpel·lació fa una o dues setmanes, i tantes altres mancances que tots coneixem molt bé.

L'altre aspecte que defineix la situació de partida i que també vostè ha esmentat, és que efectivament l'any 2001, la despesa en sanitat a la nostra comunitat autònoma va ser de 82.000 milions de pessetes, incloses les inversions, repetesc, 82.000 milions de pessetes, incloses les inversions l'any 2001. És a dir, Sra. Castillo, 104.600 pessetes per habitant. El mateix any 2001, la mitjana estatal va ser de 116.000 pessetes per habitant, és a dir 11.400 pessetes més per habitant que a les nostres illes. El resultat, com no pot ser d'altre, és que la manca d'inversions provoca i provocava la saturació dels serveis i, per tant, deteriorava la qualitat de l'assistència sanitària a les Illes Balears, això explica, en bona part per què quasi el 40% de la població de les Illes Balears presenta una assegurança privada.

Tenint en compte tot això, els nostres objectius per a la negociació de la transferència de competències eren obvis, Sra. Castillo. Volíem aconseguir que el Govern central assumís el dèficit històric d'inversions en matèria sanitària i volíem equiparar-nos amb la resta de la comunitats autònomes amb despesa sanitària per habitant. El primer objectiu va ser inassolible, el Ministeri d'Hisenda es va tancar en banda i no va servir de res que li recordàssim una vegada i una altra, que no demanàvem més que el compliment de les seves pròpies promeses. El segon objectiu, almenys, hem aconseguit avançar molt cap a l'equiparació amb les altres comunitats autònomes, l'acord de les transferències de les competències en matèria de salut preveu un finançament que arriba als 102 milions de pessetes. Em diran, ja m'ho ha dit, de fet, que sent així no ens podem queixar perquè, en definitiva, es tracta d'estar en condicions de millorar l'assistència sanitària dels nostres ciutadans; efectivament, així és, però al que sí els nostres ciutadans també tenen dret a saber és que aquesta modernització hauria pogut ser molt més ràpida si el Govern central del PP hagués complert les seves pròpies promeses i hagués assumit finançar a part les inversions tantes vegades anunciades. Ara bé, a partir de la situació creada i un cop assumida la competència en matèria de salut, ens és possible dissenyar i dur a terme el nostre propi model per a un sistema de salut a les Illes Balears.

En aquest sentit, és evident que l'acceptació de les transferències sanitàries constitueix un pas decisiu per consolidar l'estat de les autonomies i el poder polític de la nostra comunitat autònoma. Per altra banda, la no assumpció d'aquesta competència en matèria de salut hauria frustrat totes les expectatives, no sols de més de 7.000 treballadors a l'àmbit sanitari, sinó també de tots els nostres ciutadans. I deixaré el fet que en una maniobra que no sols els socialistes, sinó també tots els observadors mínimament imparcials, han qualificat de xantatge polític que el Govern central va convertir l'acceptació de la competència sanitària amb una condició indispensable per entrar en el nou sistema de finançament autonòmic.

Per definir les característiques del nostre model de salut, hem de partir de la nostra voluntat de transformar radicalment

un sistema en el qual, Sra. Castillo, l'usuari es trobava davant un ens pràcticament anònim, pràcticament fred i sobretot poc sensible, per convertir-lo en una organització capaç de satisfer totes les expectatives dels nostres ciutadans. El nostre model està orientat a l'usuari, convertit no sols en centre d'atenció, sinó també, Sra. Castillo, en partícip de la definició i també en l'orientació del model, un model que evidentment ha de ser, com vostè apuntava, públic, és a dir, previsió, assegurament i finançament públics; universal i, per tant destinat a tota la població, sense cap discriminació; equitatiu, que vol dir distribuït de manera homogènia per tot el territori de la comunitat autònoma; i eficient, i, en conseqüència, de la màxima qualitat al mínim cost possible. Sempre he dit que el model sanitari no ha de ser un model definit per mi mateixa, ni pel Servei de Salut, ni per qualsevol director general, sempre he dit que ha de ser un model que puguem anar fent entre tots, professionals i ciutadans de la nostra comunitat. És per això que fa uns mesos vàrem iniciar un debat des del mateix Servei de Salut, debat que té ara continuació, en aquesta nova etapa posttransferencial, i del qual han de sortir tots els elements importants, com són el mateix model de personal que volem o el mateix model de gestió.

Quines són les premisses que des de la conselleria i des del Govern que represent consideram imprescindibles? Miri, en primer lloc el nostre model ha de garantir l'accessibilitat al sistema, això vol dir l'accessibilitat telefònica sense demores, no vull entrar aquí en el sistema amb què ens hem trobat, fins a disposar d'unes llistes d'espera, efectivament, Sra. Castillo, raonables, on s'asseguri que tot el que és urgent té una sortida immediata. Ja els puc anunciar que hem començat a posar fil a l'agulla i que en aquest aspecte i aviat es veuran els resultats.

En segon lloc, volem assegurar un confort i una qualitat als nostres ciutadans i, per tant, treballam per millorar les condicions hoteleres, per assegurar una segona opinió, per gaudir d'habitacions individuals en el menor temps possible, per gaudir de confidencialitat i treballam en tots aquests aspectes, i ben aviat, com vostè també esmentava, veurem reflectits a la llei de salut que segueix els passos parlamentaris i que en aquest moment es troba al lloc que ha d'estar, de forma evident i clara, aviat la veuran aquí.

És obvi que aquest model defensa la provisió pública de la sanitat, Sra. Castillo, però li puc assegurar que tots els nostres ciutadans podran gaudir d'una assistència sanitària en condicions d'equitat. Volem que aquest model asseguri una continuïtat en l'atenció, això vol dir que tots els nivells assistencials, atenció primària -que també esmentava-, atenció especialitzada -que no ha tocat- i la sociosanitària, tan d'actuar amb harmonia i continuïtat, i per això ...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Salom i Soler):

Sí, Sr. President, gràcies. Vaig acabant.

... hem posat sobre la taula la possible distribució territorial de la gestió, de les estructures, dels serveis que entenem que han d'assegurar aquesta continuïtat.

En el nostre model també proposam una estabilitat laboral i unes condicions de treball que permetin tot el desenvolupament professional. Per aquest motiu, ja hem anunciat unes importants millores salarials i plantejam també el desenvolupament de l'estatut del personal sanitari, la revisió del qual ja proposava la Llei general de sanitat. En aquesta revisió proposam la inclusió de modificacions a les taules salarials per fer-les més eficients i adaptades a la nostra realitat. Plantejam també acords que permetin la mobilitat i proposam el desenvolupament de la carrera professional com a element motivador de tots els professionals. En el nostre model incloem, Sra. Castillo, igualment, el desenvolupament tecnològic, també en aquests aspectes hi treballam des de fa mesos i aviat es veuran tots els fruits d'aquests aspectes tan importants i usuals com són la informatització clínica fins a aspectes més complexos que també ha tocat, que és la cirurgia cardíaca.

No voldria deixar d'explicar que el nostre model aposta pel desplegament d'una medicina científicament desenvolupada ...

EL SR. PRESIDENT:

Acabe, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Salom i Soler):

He de dir en aquest punt que els nostres professionals tenen un nivell més que excel·lent, més que excel·lent, i per això s'aposta a la docència i la investigació.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Salom, li queda un minut de temps. Si no, li llevaré la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Salom i Soler):

Volem promoure la salut pública de forma activa com a factor d'equilibri social, element bàsic de l'estat del benestar. Aquest, senyores i senyors, és el model, si m'han escoltat i volen escoltar les coses en positiu i no només els interessin les crispacions, aquest és el model que volem i que pensam dur a terme entre tots.

Moltes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Sanitat. Grups que vulguin intervenir per fixar posició? Sr. Gascón, en nom del Grup Socialista, té la paraula.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gràcies, Sr. President. Hem escoltat amb atenció aquesta amable interpel·lació de la Sra. Castillo i també l'amable resposta de la consellera, la qual cosa ens congratula, i estam d'acord amb tot el que ha dit la consellera de Sanitat. Nosaltres creim que la situació de partida, i açò s'ha discutit moltes vegades aquí i en comissió, és d'un dèficit històric -i jo quan dic un dèficit històric em referesc a sempre, sense més voltes, sempre- i aquí els partits majoritaris hem de dir que sí que hi ha un dèficit històric i els partits que han governat ho han fet, jo crec que a l'anterior legislatura varen arribar amb l'anterior conseller, que això era així, que hi havia un dèficit històric, que s'ha mantingut en aquests últims anys, és evident que s'ha mantingut; si ha augmentat la despesa per càpita entre d'altres coses és perquè s'han fet dos hospitals que estaven projectats, que un està fet i jo ja no vull entrar en aquests temes tan amanits de si jo ho he fet o ho has fet tu, entre d'altres coses perquè els ciutadans el que volen és que facin les coses, i no si les ha fet vostè o les he fet jo, que jo crec que és el que ens interessa a tots en definitiva.

Quant a la transferència en si, ja hem manifestat des del nostre en alguna ocasió, i ho mantenim, que si eren 84.000 milions, com ha dit la consellera, la despesa de l'últim any 2001, 102.000 milions probablement són pocs, perquè no s'ha comptat l'obertura de Son Llätzer que, sembla ser, té un cost de 12.000 milions de pessetes; encara que és evident que no serà el primer any, això també ho sabem.

També és cert el que diu la Sra. Castillo, no avui però ho ha dit alguna altra vegada, de què els costs de les noves infraestructures, els 30.000 milions, no seran 30.000 milions en un any, sinó que seran pautats i per tant seran suficients. Jo tinc dubtes de què siguin suficients perquè la sanitat és un pou pràcticament sense fons; també va passar amb l'educació que semblava que tenia diners suficients i no ho va ser i varen faltar 5.000 milions el primer sobre 40.000, vull recordar.

Quant al model sanitari, jo voldria dir, Sra. Consellera, jo, amb la interpel·lació m'he de dirigir a la consellera de Sanitat, que interpret, com vostè, que 85 dies després de rebre la competència són pocs per haver definit el model sanitari, per haver fet tantes coses com es demana que es facin. Nosaltres pensam que no és cert que s'hagin polititzat els càrrecs que hi ha, jo vull recordar, a Menorca, per exemple, l'únic càrrec que s'ha nomenat, s'ha canviat el gerent de l'hospital que era un gerent que no era de cap partit i s'ha posat un altre gerent, que potser sí que està polititzat perquè és del Partit Popular, però açò no té més importància, és un bon gerent igual que ho era l'anterior probablement, però aquest sí és un bon gerent. Per tant, jo no entraria en les polititzacions perquè, encara que sí és evident que sempre estam tots polititzats, i més nosaltres que som endogàmics i sempre pensam en el mateix, però no hem de

treure els peus de lloc perquè jo crec que realment no s'ha polititzat. Jo no vull entrar a discutir una altra vegada si el gerent o el director de GESMA, el que parlam sempre, parlàvem a l'anterior legislatura, que hi havia certs personatges que tenien una obsessió sobre açò i veig, amb el Sr. Carbonero, que tornam una altra vegada amb el Sr. Carbonero; el Sr. Carbonero jo crec, sincerament, que fa la seva feina i no el conec personalment, fa la seva feina i la fa bé, i estam des de l'anterior legislatura, ai, perdó!, des del principi de legislatura amb el Sr. Carbonero. Jo crec que el Sr. Carbonero fa la seva feina a GESMA, que, per cert el Grup Socialista, ja que parlam de formes de gestió, ha manifestat en diverses ocasions i a l'anterior legislatura sempre en els pressuposts li demanàvem al conseller, Sr. Fiol, la desaparició de GESMA; nosaltres seguim mantenint que GESMA ha de desaparèixer com a empresa pública. Entenem que aquest potser no és el moment, perquè s'estan transformant en centres sociosanitaris els hospitals que depenen de GESMA, però seguim pensant que GESMA, com a tal, com a empresa pública hauria de desaparèixer.

Nosaltres estam per un model sanitari públic, com ha dit la consellera; públic vol dir com és fins ara. Nosaltres pensam que la gestió ha de ser pública des d'un Servei Balear de la Salut o des d'un Ibsalut descentralitzat a les Illes. Pensam que la Llei general de Sanitat fins ara no s'ha complert en el que es refereix a les illes de Menorca, Eivissa i Formentera, atès que segons la Llei general de Sanitat aquestes illes són àrees de salut i per tant han de ser autosuficients per desenvolupar molts dels problemes que tenen i que no solucionen, i pensam que ara, Sra. Consellera, vostè té un repte important perquè s'hauran de solucionar i, de fet, s'estan fent.

Fundacions. Nosaltres manifestam i seguim manifestant que no estem a favor de les fundacions sanitàries. Una cosa és la Fundació del Banc de Sang i una altra cosa són les fundacions d'hospitals, vull dir banc de sang perquè ha sortit aquí el banc de sang; una fundació d'un servei, si és possible, perquè entre d'altres coses és molt més operativa, pot tenir donacions, etc., però un hospital com a fundació, i no ho explicarem ara perquè ja ho hem explicat moltes vegades, nosaltres no hi estam d'acord.

Estam d'acord, Sra. Consellera, amb la política de concerts; s'ha de mantenir, s'han de mantenir els concerts vigents i, tal vegada, algun altre, els que siguin necessaris quan la medicina pública no pugui arribar on ha d'arribar; s'han de fer els concerts, s'han de mantenir, vostè sap que nosaltres som partidaris, en concret a Menorca, de mantenir el concert amb la diàlisi i més concertar altres coses amb la clínica a Menorca, a Ciutadella.

Ja per acabar, supòs que la cartera de serveis de l'hospital Son Llätzer ja n'hi havia una quan es va obrir, és a dir, el 16 de desembre, que ara s'haurà d'ampliar, però vull creure que una cartera de serveis hi havia, governés qui governés havien de tenir una cartera de serveis.

I, per últim, Sr. President, només una puntualització a les llistes d'espera que ha dit la ..., que s'ha parlat aquí, quant a les

l·listes d'espera quirúrgiques, jo voldria dir que fa poc, fa un mes i mig, va sortir a uns diaris d'aquí de Palma de Mallorca, que es deia que a 31 de desembre les l·listes d'espera pitjors i ho deia l'Insalud eren a Balears i especialment a l'hospital Verge del Toro, ja li donaré la còpia d'aquest diari. És, per altra banda, incert que el número de pacients en l·lista d'espera a sis mesos fos zero a Balears el 31 de desembre, i ara ja li parlo com a Cap de Servei d'Urologia a Menorca, jo en tenia tres el 31 de desembre, avui en tinc quatre, però en tenia tres el 31 de desembre; vull dir que és incert, les dades aquestes a vegades. Tal vegada, miri, m'entén? És incert, tres, 125 no m'ho crec jo ni s'ho creu vostè.

I quant a la despesa farmacèutica, també dir-li que nosaltres pensam que s'ha de racionalitzar ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Gascón vagi acabant.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Acabo en un minut, Sr. President, o en menys. La despesa farmacèutica s'ha de racionalitzar, ara, li vull recordar que el gener, en aquestes èpoques, a finals de febrer de l'any passat, 2001, havia augmentat un 13'5% la despesa farmacèutica, i aquest any, a 28 de febrer, un 10'3%. Ha baixat dintre de l'augment, que no és bo, però ha baixat.

Jo crec que hem de donar un temps prudencial d'espera, pensam que és molt prest per fer una interpel·lació sobre açò, vostè ho ha fet, em sembla bé, però nosaltres donam suport a la consellera, esperarem la seva moció en positiu per veure si li podem donar suport.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gascón per la seva intervenció en nom del Grup Socialista. L'autora de la interpel·lació, la Sra. Castillo, té la paraula per cinc minuts.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Sr. Gascón, li don les gràcies, de veres, perquè vostè ha estat capaç de respondre totes i cada una de les preguntes que jo he fet avui, el contingut de la interpel·lació, almanco vostè ho ha respost. El que passa és que a jo, a mi no m'interessa la postura, m'interessa, però no és el que deman la postura del Partit Socialista de les Illes Balears, jo deman la postura del Govern de les Illes Balears, el Govern que representa la consellera de Sanitat i que no m'ha contestat res del que li he demanat, no sé si per desconeixement o perquè no li ha donat la gana de contestar.

Li he demanat per les formes de gestió, no m'ha dit absolutament res; li he demanat per les l·listes d'espera, m'ha dit que posen les mesures adients, que posen fil a l'agulla, crec que m'ha dit, però no m'ha contestat; li he de demanat per la

política de concerts, no m'ha dit absolutament res; li he demanat per l'ordenació, tampoc no m'ha dit absolutament res; li he demanat per la despesa farmacèutica, no m'ha dit absolutament res, -que consti que no és una qüestió personal, Sra. Salom, jo li dic perquè la despesa farmacèutica és un problema, a totes les comunitats és cert, però aquí també i per tant jo crec que hem d'estar un poquet vigilants. No m'ha dit res dels drets i de com garantirà els drets dels pacients; de la llei de salut sí m'ha dit qualche cosa, m'ha dit que segueix les fases parlamentàries, que jo sàpiga, li podem demanar al Sr. President del Parlament, no em consta que hagi entrat el projecte de llei dins aquest Parlament, per tant aquest esborrany de projecte de llei es troba tal vegada a la seva conselleria, però aquí, Sra. Salom, no hi ha entrat. I si em diu que, a més, no és a la seva conselleria, realment Balears té un greu problema.

En definitiva, vostè Sra. Salom ha pujat aquí, miri que li he dit que li feia preguntes molt concretes i molt faciletas perquè pogués pujar i me contestàs, però no ho ha fet una altra vegada. Ha pujat i m'ha xerrat, ha esgotat tota la seva intervenció en xerrar del punt de partida sobretot, de com s'havia trobat la sanitat a les Illes. No discutim que hi hagi un dèficit històric, sobretot en infraestructures a les Illes, és cert i jo li he dit un munt de vegades; a mi el que em pareix impresentable, i en això estic d'acord amb el Sr. Gascón, no hem de polititzar en aquest tema, l'important és que els ciutadans de Balears rebin una bona assistència; no hem de donar culpes, però el que no puc consentir és que vostè pugi aquí i li doni la culpa al Partit Popular, perquè si precisament qualcú ha fet un esforç en infraestructures a les Illes ha estat el Partit Popular, vostè mateixa ho ha dit. El darrer any de govern del PSOE a nivell nacional, la despesa a les Illes va ser de 55.000 milions de pessetes, Sra. Salom, i vostè ha dit que en el 2001 eren 82.000 milions de pessetes, incloses les inversions, que varen ser un poc més de 3.000 milions de pessetes.

Per tant, vostè critica que el Ministeri no li donàs el cent per cent de les infraestructures programades, però, Sra. Salom, vostè ha dit 82.000 milions de despesa en el 2001, ara té 102.000 milions de pessetes, té 20.000 milions de pessetes més; 20.000 milions que, com diu el Sr. Gascón, que faig molta referència al Sr. Gascón perquè és l'únic que m'ha contestat qualche cosa del que jo he dit aquí davant, la despesa en infraestructures programades per l'Insalud a la nostra comunitat puja a uns 4 o 5.000 milions anuals, perquè és una despesa plurianual. Per tant, jo crec que amb un increment de 14, 17, 20.000 milions de pessetes pot fer front a aquestes infraestructures. Sempre li he dit que si haguessin pogut venir més doblers, benvinguts siguin, evidentment, jo vull el millor per a la meua comunitat; però, Sra. Salom, no s'escudi en aquesta excusa, en *Madrid me mata* una altra vegada, perquè ja, em sap greu Sra. Salom, però això ja no li donarà cap resultat.

En definitiva, vostè ha xerrat una altra vegada del xantatge, ja li he dit mil vegades que el PSOE tenia la mateixa filosofia de vincular la sanitat a la finançació general. I vostè em fa gràcia, perquè em diu que el model sanitari la de construir la societat; evidentment, em reconeix que no tenen model sanitari, vostè diu que han d'anar fent i la societat serà qui determini el model sanitari. Sra. Salom, no té model sanitari, vostè ho ha reconegut

expressament aquí. Vostè el que hauria d'haver fet és una previsió, perquè vostè sabia que rebria les competències de sanitat i, com totes les altres comunitats que han fet aquesta previsió, ja sigui aprovant les lleis de salut, ja sigui, com Múrcia, per exemple, que ha aprovat una llei d'estatut marc, vostè hauria d'haver previst totes aquestes situacions.

En definitiva, ja li dic, és ver, té raó quan diu que deu minuts no donen per xerrar de model sanitari, en això li he de donar tota la raó; jo mateix me sent que no puc tocar moltes coses, però precisament per això, des del Partit Popular, hem demanat la constitució de la comissió de sanitat permanent en aquest Parlament perquè puguem debatre *largo y tendido* sobre aquests temes. En definitiva, i aniré acabant, vostès no tenen ni idea del model de gestió que volen per a les nostres Illes, diuen una cosa, que volen gestió directa, però després en fan una altra, per tant no en tenen ni idea. Vostès no saben quina cartera de serveis tindrà Son Llàtzer, és clar que tenia una cartera de serveis quan va començar però jo vull saber quin projecte tenen vostès per a Son Llàtzer, jo no vull saber el que hi havia quan es va inaugurar, jo vull saber quin projecte tenen vostès. Vostè no sap com controlarà la despesa farmacèutica; vostè, ja li he dit que hi ha un descontrol a la llista d'espera quirúrgica, no pels números sinó perquè incrementar un cent per cent la llista d'espera superior a sis mesos és molt important. Podem fer un joc de números, Sr. Gascón, el que passa és que si les meves dades no són fiables les vostres tampoc; en definitiva, vostès no controlen la llista d'espera. Tenen tants de càrrecs que no saben on les han d'ubicar; em vaig entretenir comptant els càrrecs que havien creat, si no ho record és perquè no ho duc aquí apuntat, si a l'antic Insalud hi havia un director general i crec que eren, no sé si eren 10 o 15 directors, subdirectors, vostè ha fet una direcció general i té, bé, en definitiva tenia 38 càrrecs, 38 càrrecs per gestionar la sanitat, el doble o el triple del que hi havia a l'Insalud antic. Per tant, no sé, jo crec que això és un problema perquè, a més, no tenen despatxos on ubicar-los, han de comprar noves seus per suposat.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Castillo vagi acabant.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

No tenen, sí vaig acabant Sr. President, no tenen el contracte de gestió fet, si no podem xerrar amb el gerent de primària o del 061; no tenen la llei de salut que totes les altres comunitats tenen i creen una crispació social com mai. No és que sigui prest per xerrar de sanitat, jo crec que tres mesos donen per a molt, fins i tot els sindicats no han pogut esperar aquests 100 dies, han hagut de sortir al carrer perquè la situació realment era greu.

En definitiva, Sra. Salom, crec que poden fer el ridícul, igual que han fet el ridícul amb BITEL, igual que han fet el ridícul amb el cas Formentera i el fan amb l'ecotaxa; jo li deman que posi un poquet més de seny a la seva conselleria, si és que el té, i almanco no espatlli molt les coses perquè nosaltres sé cert que el Partit Popular d'aquí a un any tindrà la responsabilitat de

governar aquesta comunitat autònoma, ens ho posen molt fàcil, i haurem d'assumir també la Conselleria de Salut. Jo li deman que, per favor, no l'espatlli massa, com va fer el PSOE a nivell nacional que va oblidar i infrapressupostar, infradotar la nostra comunitat, vostè el Partit Socialista d'aquí, per favor, no espatlli massa la nostra sanitat.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Castillo per la seva intervenció en nom del Grup Popular. Sra. Consellera de Sanitat, per contrareplicar i tancar, té cinc minuts.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President, gràcies senyores i senyors diputats. Sra. Castillo, a la meua primera exposició jo he dit que, per respecte al grup amb el qual vostè ha fet la seva interpell·lació, m'havia de cenyir al que era el model, al que eren les polítiques de salut i que si teníem temps, perquè deu minuts era molt poc temps per entrar en altres qüestions que vostè, de forma lateral, ha tocat, així ho fariem. Jo no estic, com no pot ser d'una altra forma, gens d'acord amb res del que vostè ha dit perquè, efectivament, sí que jo he definit i he parlat d'un model sanitari i d'unes polítiques de salut.

No és cert i és una inexactitud més seva que jo hagi dit que el model de salut d'aquesta comunitat autònoma ho faran els altres, el que jo he dit, però vostè no m'escolta, Sra. Castillo, és que el fariem amb consens, amb consens de tothom, com ja duim molts de mesos fent aquest tipus de reunions amb col·legis professionals, amb professionals de tota la xarxa primària especialitzada, etc., per poder tenir un model d'aquesta comunitat autònoma. He dit que el centre serà l'usuari, el centre d'atenció serà participatiu, hi participarà l'orientació del model, he dit que seria públic, universal, equitatiu, eficient i que n'ha de garantir l'accessibilitat del sistema, assegurar un confort, una bona qualitat, assegurar tota la continuïtat a l'atenció a tots els nivells assistencials. I també, per acabar, he parlat d'una estabilitat laboral, unes condicions de treball i també un important desenvolupament tecnològic; apostam per la docència i també per la promoció de la salut pública. Aquest és el model que desenvoluparem, que li he sintetitzat i que ja veig que no ha entès el que li he dit a la primera part de la meua intervenció.

I li dic això, Sra. Castillo, amb afecte, perquè ja sabia jo que no li agradaria el model sanitari i que ni li agradarien tampoc els seus objectius, que no l'escoltaria, com sempre me fa, i que, fins i tot, i el que és més greu, és que l'entendria ni l'entendrà mai. Això és una constant en vostè i amb el seu pèssim treball parlamentari. Vostè en deu minuts fa un discurs dispers, fa paraules que conviden contínuament a la confusió...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, ceneixi's a la qüestió de contestar la interpellació.

(Remor de veus)

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Sí, però miri, la veritat, li he de dir una cosa, jo, Sra. Castillo, s'equivoca, no soc el seu enemic polític, jo soc una adversària política; els enemics polítics són aquests que a vostè l'encenen i la crispem perquè vostè pugui aquí i li interessa solament les preguntes que provoquen crispació, les preguntes positives i els temes positius vostè, Sra. Castillo, s'aixeca i se'n va perquè no l'hi interessin, a vostè l'hi interessa el renou i la crispació, i ho ha demostrat avui mateix amb la seva aixecada de cadira només que ha fet les seves preguntes.

Només li vull fer una petita, confii que el president em permeti i, si no, la retiraré; miri, a la Gran Enciclopèdia Catalana, en volum XIII, pàgina 129, diu: Interpel·lar és adreçar la paraula a algú per demanar-li alguna cosa, especialment per demanar-li explicar un fet. Això ho dic perquè interpel·lar, Sra. Castillo, no és precisament el que vostè fa, presonera del seu lèxic incongruent i una sintaxi que no és l'adequada; sorda, perquè no escolta, Sra. Castillo, escolti i entendre ...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, ceneixi's a la qüestió.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

... sí, tot el que succeeix a la sanitat de les nostres Illes i el que passa en el seu voltant més immediat.

Moltes gràcies, Sr. President, moltes gràcies.

(Remor de veus)

No se crispin, estan molt nerviosos. Estan molt nerviosos.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera de Sanitat. Esgotat el debat en aquest punt de l'ordre del dia ...

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Per què em demana la paraula Sra. Castillo?

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Doncs, home, jo crec, Sr. President, que una vegada més, com succeeix cada vegada que intervé la Sra. Salom dirigint-se a la meua persona, crec que la meua honorabilitat ha estat posada en qüestió. M'han dit ignorant, m'han dit, m'han posat com a un drap brut, jo crec que almanco he de poder contestar aquests insults.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Castillo, com que l'article 71 del Reglament diu que a criteri de la Presidència, la Presidència considera que hi ha hagut un intercanvi d'opinions entre la consellera i vostè i per tant no s'ha produït l'al·lusió, tal com la defineix l'article 71. Queda constància de la seva protesta i passam al segon punt de l'ordre del dia.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Sr. President, perdoni, però jo ...

EL SR. PRESIDENT:

Vostè pot discrepar de la meua opinió, però en aquest cas, concretament, la interpretació em correspon a mi i és aquesta.

III.1) Proposició no de llei RGE núm. 127/02, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a gratuïtat dels llibres de text.

Següent punt de l'ordre del dia, la Proposició no de llei 127, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a gratuïtat dels llibres de text, que presenta el diputat Sr. Manuel Jaén Palacios, en nom del Grup Popular ..., que, si en qüestió de segons no suplir la seva absència, haurà de decaure per absència del proponent.

(Pausa)

Sr. Jaén, reconeixera, encara que li digui en to amable, la flexibilitat d'aquesta presidència per haver esperat la seva arribada. Té la paraula.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Sr. Presidente, le pido disculpas, en primer lugar, estaba aquí en la antesala, y le ruego que me disculpe, igual a las señoras y señores diputados que atentamente me escuchan. Debo haberme equivocado de carpeta porque aquí me sale otra cosa, me sale un auto de una sentencia y no es la carpeta que pensaba tener, de esto no puedo hablar porque de esto habrá otra ocasión para hablar. Creo que lo que toca en primer lugar es hablar de lo que el orden del día dice, que son los libros de texto y, en concreto, una proposición no de ley que hace referencia a la gratuidad.

Las señoras y los señores diputados la habrán leído atentamente. Es una proposición no de ley extensa y yo creo que bien documentada porque llevó mucho tiempo prepararla,

pero yo acudo aquí en mi intervención con el convencimiento, porque ya me lo han apuntado, de que no les iba a hacer cambiar de voto. Entonces me dedicaré más bien a hacerles cambiar de opinión, ya que el voto está decidido.

¿Qué queremos nosotros con esta proposición no de ley?, ¿qué intentamos?, ¿cómo poner en práctica esto? Es una reflexión que queremos hacer a la Cámara y especialmente al Gobierno, a su conseller que aquí atentamente está presente a lo que estamos diciendo. ¿Qué sucede cada curso escolar?, porque esto es cíclico, como ustedes bien saben, y muchas familias al principio del mes de septiembre tienen que hacer, como es natural, un gasto importante, muy acusado en aquellas familias numerosas, que tienen bastantes hijos en edad escolar y, sobre todo, -aquí quiero poner un énfasis muy especial- en aquellas familias que tienen recursos económicos escasos. Eso es una realidad, yo no me lo invento.

Una organización de consumidores, no sé si la del PSOE pero ahora no recuerdo cuál es, aquella que creó el PSOE por los años ochenta y tantos pero eso no viene al caso, porque tanto da, porque creo que los datos son más o menos aproximados, en un informe publicado yo creo que era allá por el mes de octubre ya decía que muchas familias españolas -hablaba de nivel nacional- tenían que hacer un gasto aproximado, como media, de 37.000 pesetas por alumno y curso, y esa cifra, sobre todo en las grandes ciudades, dónde hay otras necesidades como transporte escolar..., me refiero a los centros concertados, también, pues se multiplicaba casi por cuatro porque había que añadir todo lo que hacía referencia al uniforme e incluso a las actividades de carácter extraescolar. En nuestra comunidad autónoma no hay datos que yo pueda aquí aportar que sean fiables pero, bueno, una encuesta a lo Sondymark nos daría una aproximación sobre esa cosa. ¿Qué supone un gasto en Baleares?, pues en torno a una cifra que va entre 15 y 20.000 pesetas para los gastos de los cursos que son menos costosos a una cantidad de 20 o 25 en los centros concertados.

Pero, en fin, de lo que aquí venimos a hablar es de esa gratuidad de libros de texto, y conviene saber qué pasa en nuestro entorno. Somos un país de la Unión Europea, con vocación europeísta, que queremos estar a la altura de las circunstancias de nuestros países vecinos y, entonces, miramos hacia Europa y, ¿qué vemos?, pues, hombre, que prácticamente hay como unos tres sistemas o, mejor dicho, el sistema de gratuidad se concreta en tres medidas, en tres líneas. ¿Cuales son?, pues hombre, en el Reino Unido, en Holanda, que yo ahora recuerde, en Francia, el sistema es de una gratuidad a veces total, a veces parcial e incluso en otros países de forma progresiva, no progresista, sino progresiva, es decir, en función de una serie de requisitos de las familias y también con implantación que se ha ido haciendo a lo largo del tiempo curso por curso. Pero además de esa financiación, que puede ser en todo o en parte, hay también el sistema de préstamo, el sistema de préstamo que por cierto también está muy extendido en Estados Unidos, un sistema que penaliza duramente, como es el caso de Tejas, duramente el deterioro de los libros o su pérdida, y digo duramente porque yo tuve que pagar un libro en Corpus Christi, en Tejas, y sé lo que costaba.

¿Qué pasa en España? El Ministerio de Educación, Cultura y Deporte, antes Ministerio de Educación y Ciencia, pues a partir del año 97, es decir, recién llegado el Partido Popular al Gobierno de la Nación pues hace unas ayudas. Esas ayudas son importantes, esas ayudas para el año 97-98 fueron prácticamente de 200.000, y para este año, unos años después, son 650.000, 650.000 ayudas de una cuantía aproximada de 75 euros y con un monto de crédito global de 70 millones de euros. Eso es bastante dinero.

¿Qué significa eso, además, en realidad? Pues que si hay menos alumnos, que si hay más ayudas, evidentemente pues que muchos más alumnos en proporción son los beneficiados. Añadir a esto además que esta política de liberalización de los precios de venta de los libros de texto ha tenido una importante repercusión en la economía doméstica, ha llegado a suponer en torno al 25% cuando se han comprado en las grandes superficies.

En conclusión, hay tres sistemas, como hemos dicho: el sistema de financiación por subvención total, el que sería subvención parcial y el que sería el sistema de préstamo.

Pero en otro país ya las competencias de educación con carácter de exclusividad competen fundamentalmente a todas las comunidades autónomas, ya tienen transferida la educación, y hay algunos antecedentes de esa financiación de carácter parcial y progresiva que nosotros diremos a continuación. Hay niveles varios también y hay incluso un sistema de préstamo en alguna comunidad. Madrid, por ejemplo, ya en el año 1999 destinaba 1.000 millones de pesetas; como todo será discutible, pero desde luego comparado con los 100 millones de pesetas que destinaba Extremadura ustedes comprenderán que hay una gran diferencia. En la Rioja destinaban 130 millones de pesetas, que para ser una comunidad como es pues también tenía importancia, y en Valencia el año pasado, perdón, el curso pasado destinaban 1.300 millones de pesetas, 120.000 becarios a razón de 11.000 pesetas cada uno.

¿Qué pasa en Aragón, para que ustedes digan que no cito nada más que aquellas que gobierna el Partido Popular? Pues en Aragón ha tomado una decisión que no va en esa línea, que es completamente separada, no juzgo si mejor o peor, que es el sistema de préstamo, y que es que los colegios, los centros públicos y privados que sean concertados, los sostenidos con fondos públicos, reciben un importe de una cantidad que oscila en torno a los 84 euros y que se hace curso por curso con lotes de libros por cuatro años, y que se ha empezado a implantar de forma progresiva para que en cinco años eso, el sistema, esté totalmente consolidado. Ya se ha hecho en el primer ciclo de la educación primaria.

¿Qué hacer?, ¿qué debemos hacer nosotros? Como ustedes comprenderán nosotros no hemos querido dar una receta al conseller, que ya sabrá él buscarla si está interesado y que cuenta con nuestra colaboración para que podamos comentar cuando él quiera estos asuntos, que creo que están por encima de partidismos políticos, pero nos parece que la conselleria, que el Gobierno debe estudiar estos sistemas y debe tomar una decisión política.

Hoy aquí el Parlamento toma una decisión aquí, en esta cámara, para instar al Gobierno a que haga eso, que se financien de forma gratuita los libros de texto. ¿Por qué fundamentalmente también? Porque estamos viendo y está demostrado que la gratuidad de la enseñanza, sobre la que podríamos hablar durante mucho tiempo, pues realmente encuentra mayores dificultades en los alumnos que tienen menos medios económicos, y eso no lo digo yo, eso se contiene en un informe del Defensor del Pueblo que es del año 96.

En definitiva, nosotros proponemos una política progresista que es financiar de forma gratuita los libros de texto, ¿Y por qué?, porque pensamos que haciéndolo por el sistema que después se pueda acordar eso va a ser realmente un elemento básico en una política de bienestar social que lleva, en definitiva, a que las igualdades de oportunidades estén al alcance de todos, y la educación, que ya lo está, en ese alcance, pero que debe mejorarse año tras año en esa política progresista que el Partido Popular está impulsando, pues lo que queremos es que sea realmente una realidad en todas sus facetas.

Muchas gracias, Sr. Presidente. Reitero mis disculpas y estaré mucho más atento a continuación. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jaén Palacios. Grups que vulguin intervenir per fixar posicions? Sr. Joan Bosco Gomila, en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, ens trobam davant una proposició no de llei del Grup Parlamentari Popular que per la nostra part, si més no, és sorprenent, i dic que és sorprenent perquè tan sols fa tres anys es va presentar una iniciativa legislativa popular, una proposició de llei reguladora del llibre de text per a l'ensenyament bàsic, i en aquell moment, en què el Partit Popular tenia les competències en educació i tenia la possibilitat de regular aquesta qüestió de la gratuïtat dels llibres de text, va lloar moltíssim l'esforç que havien fet les associacions de pares per recollir aquelles 500.000 firmes i presentar aquesta iniciativa legislativa, però va votar en contra de la iniciativa, i per tant, que avui ens presentin una proposició no de llei, quan les competències que va agafar el Govern de la comunitat autònoma en matèria d'educació hem reiterat moltíssimes vegades que van venir mal dotades, i una iniciativa d'aquestes suposaria uns recursos econòmics molt importants, quan en el cost efectiu de la transferència rebuda no es contemplava aquesta gratuïtat dels llibres de text, entenem que és extemporània i que no li podrem donar suport, i que l'únic que fa és posar de manifest el que hem vengut dient fins ara, que les competències rebudes en educació no estaven suficientment dotades, perquè temes com aquest que avui planteja el Partit Popular no estaven contemplats en el cost efectiu de la competència. Per tant, si s'haguessin pactat

aquests recursos per prendre les mesures que vostès avui proposen hi podríem estar d'acord.

Però per altra part, i com vostès diuen també a l'exposició de motius de la proposició de no llei, el Ministeri d'Educació ha vingut prenent mesures i ha convocat des de l'any 1997 beques per a l'adquisició de llibres i material didàctic. Com vostès saben les beques estatals no estan transferides a la comunitat autònoma, i per tant el que hem de demanar és que s'incrementi la dotació que es dóna en aquestes beques i que per tant es pugui universalitzar un poc més tant la quantia com les famílies a què s'ha de donar.

Tot i la precarietat econòmica amb què es van rebre les competències educatives, vostès saben l'esforç que el Govern ha anat fent; per una banda, per dotar de nous centres els pobles que en aquest moment estaven necessitats de nous centres educatius, com per millorar els centres existents; per altra banda, i degut a l'allau immigratòria que hem rebut a les Illes Balears, els recursos per a atenció a la diversitat que ha hagut de suplir, que ha hagut de posar la Conselleria d'Educació, el Govern de les Illes Balears per rebre tots aquests nous nens que hem tengut a les escoles de les Illes Balears, i per tant solucionar la incorporació de tota aquesta gent al nostre sistema educatiu. Açò ha suposat un increment dels esforços tant materials com humans que la conselleria ha hagut de dedicar a les escoles i que nosaltres entenem prioritari al que vostès plantegen.

Per altra banda hem de recordar que la nostra comunitat autònoma té concertat de 3 a 6 anys, i que açò suposa també un increment no previst de despesa a les transferències en educació.

Per tant, el Govern de les Illes Balears està marcant les prioritats en el nostre sistema educatiu, i en aquest sentit està fent les inversions que abans li esmentàvem, però per altra banda també està donant sortida i dóna beques al transport dels alumnes, beques per als menjadors, amb l'obertura en col·laboració amb les APA perquè els centres puguin obrir abans de les hores lectives, i també perquè puguin eixamplar l'oferta d'activitats extraescolars, qüestions totes aquestes que incideixen directament en les famílies treballadores, que tenen dificultats a l'hora de poder deixar els seus fills a determinades hores, i que evidentment ajuden a aquestes famílies, si no amb ajuts econòmics directament, sí a l'hora d'incorporar la mare i el pare al món laboral.

Per tant, Sr. Jaén, no donarem suport a la seva iniciativa. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Bosco Gomila. Sr. Crespí, en nom del Grup Socialista té la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. Jo he de recordar que en aquest país han existit fórmules de gratuïtat de llibres de text, fórmules en

la línia d'algunes que comentava el Sr. Jaén, no exactament iguals però que voldria explicar davant aquesta cambra. El curs 86-87 el Ministeri d'Educació en aquell moment va iniciar un programa de gratuïtat de llibres de text que es va iniciar a les poblacions menors de 2.500 habitants, i que consistia en dotar les biblioteques d'aula dels textos segons el nombre d'alumnes que hi havia perquè aquests alumnes poguessin gaudir d'aquell material escolar gratuïtament. No vàrem aplicar el mateix sistema que a Texas, afortunadament aquí no hem tengut mai com a governador civil el Sr. Bush i tampoc no hem tengut lladres de bestiar que hagin estat linxats per robar un cavallet. Però bé, el Ministeri d'Educació, utilitzant una política no sé si més progressista, més progressiva o més blana, destinava cada any un percentatge de recursos a reposició d'aquests llibres que, naturalment, pel seu ús per part d'infants, es destruïen. Aquest programa va ser clausurat quan el Ministeri d'Educació va ser assumit pel Partit Popular, que va incorporar aquests recursos al sistema de beques que ja hi havia hagut anteriorment a l'any 85.

Per tant, aquest és un tema que jo crec que correspon a l'actual sistema de beques, la dotació suficient i necessària perquè els ciutadans que en tinguin dret, d'acord amb la convocatòria, puguin accedir a això. Aquest seria un sistema dels quals ha descrit el Sr. Jaén, però que no és el que ell pretén.

No obstant això jo crec que podríem aprofitar, i qualche cosa potser podríem consensuar aquí, que, vist que en aquest moment hi ha prevista una profunda reforma del sistema educatiu per conduir-lo cap a l'excel·lència acadèmica, jo crec que podríem aprovar aquí una resolució dirigida a l'actual ministra d'Educació, que en el seu article primer d'aquesta llei -el podríem oferir nosaltres des de la perifèria- inclogui no només la gratuïtat del llibre, sinó també els fons necessaris que aportarà el Ministeri d'Economia o el Ministeri d'Hisenda de l'Estat espanyol per cobrir aquestes necessitats. Jo crec que allò lògic és que qui més té més pagui i, naturalment, el Govern d'Espanya té bastant més que el d'aquesta comunitat, i pel procediment d'haver eliminat un programa territorialitzat de gratuïtat de llibres per un programa centralitzat de gratuïtat de llibres, els doblers varen fugir del procés de transferència.

Per tant, nosaltres ara difícilment podem explicar als ciutadans d'aquesta comunitat que sí que donarem una cosa, però llevant-ne una altra, i jo crec que això no és bo. Per tant, aquell que va produir aquest joc de pas d'una partida pressupostària transferible a una no transferible, ara té la possibilitat a una llei que tots estem convençuts que pretén millorar molt l'educació espanyola, que aquí sigui inclòs.

Per tant no donarem suport a aquesta proposició no de llei del Grup Popular esperant poder-li donar suport, encara que no amb els nostres vots, al Congrés dels Diputats, amb el nostre aplaudiment des d'aquí, quan la ministra d'Educació ho inclogui a la futura llei de qualitat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Crespi, per la seva intervenció en nom del Grup Socialista. El Sr. Jaén Palacios, per contradiccions, té la paraula durant cinc minuts.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, algún parlamentario, nuestro portavoz, en concreto, en alguna ocasión se ha referido en esta cámara a una expresión orteguiana de que el Parlamento no debería confundirse con un lugar donde los diputados alegremente acudían a disparar contra el Gobierno, como si aquello fuera una sesión del tiro al pichón. Han pasado muchos años desde el debate ése de la Constitución del 31 en el Congreso, donde Ortega hacía esa referencia, esa intervención, pero veo que aquí seguimos igual. Lo que pasa es que aquí ustedes se equivocan un poco de gobierno y, claro, como siempre disparan hacia otros sitios. Claro, disparan hacia otros sitios porque apuntan mal. El tema no es debatir otras cuestiones en el Congreso, el tema es debatir aquí. Han pasado más de 70 años y la frase de Ortega pues sigue siendo tan evidente como todo: ustedes apuntan hacia otro lado, disparan y encima lo hacen con pólvora del rey, es decir, que paguen los demás. Pues no señor, no señor.

Hay algunas cuestiones que debo precisar. La primera es la referencia a Tejas. Pues mire usted, no ha habido ningún gobernador en Tejas de aquí, pero parece que el Sr. Iglesias ha estado en Tejas, porque ha implantado un sistema, que yo he explicado aquí sin entrar en otras connotaciones porque creo que sobran, que es el sistema de préstamo, el sistema tejano de préstamo que yo conozco porque tuve que pagar por un libro que un hijo mio extravió. Oiga usted, eso el Sr. Iglesias, correligionario, conmilitón de usted, pues está haciendo un sistema de préstamo progresivo en cinco años -no progresista, ¿eh?- progresivo en cinco años, y ha empezado dando 11.000 pesetas de lotes de libros a centros escolares; sistema tejano; la diferencia es que en Tejas también pagan la *Texas Instrument*, que la regala la compañía, y otros instrumentos y medios de aprendizaje. Esa es la diferencia, que *Texas Instrument* regala también esas cuestiones.

¿Qué pasó con esas ayudas del ministerio?, pues que pasaron a mejor vida. Hasta el año 96-97, perdón, el curso 97, el año 97, no se hace una política de ayuda a la gratuidad para la adquisición de libros de texto, que se puede criticar que sea insuficiente, yo lo entiendo, se puede criticar, pero antes no era ese sistema, era un sistema para bibliotecas.

Yo debo decir esto: Miren ustedes, hay unas cifras que son irrefutables. Ya sabemos que hay mentiras, grandes mentiras, estadísticas y el caso Formentera, que es la escala de la mayor mentira que se puede decir, ¿no?, pero a parte de eso el Ministerio de Educación desde el año 96-97, de ese curso, que gobierna el Partido Popular, pasa de 1.000.000 de becarios a 1.400.000 que hay ahora, 400.000 becarios más, es decir, menos alumnos, más becas, mayor porcentaje. Datos del INE, eso no son estadísticas cubanas, como he dicho en alguna ocasión, son datos del INE, es decir, datos reales. Los importes no se los

voy a decir, porque se han subido 400.000 becarios más; me voy a ahorrar el importe en euros y en pesetas porque no merece la pena entrar en ese debate.

Otro dato no cubano, del INE también. En el año 92 el índice total de evolución del gasto público por actividad educativa, año 92, se toma por referencia y, claro, por ser referente le asignan el índice 100, es el índice 100. Ahora mismo estamos en el 115 sin tener en cuenta la inflación. ¿Saben ustedes en el año 93, 94, 95 y, sobre todo, en estos años qué se gastó en primaria, perdón, en no universitaria? En el 93, del índice 100 se bajó al 99,8; en el 94, del índice 100 se bajó al 97,9; i en el 95 se baja al dato del 99,3. Llega el PP, 108, perdón 100, 102, 105, 111. Oigan ustedes, datos del INE, no cubanos.

Yo estoy ya un poco harto de que en los debates ustedes vengan aquí como si esto fuera la plaza de un pueblo, donde ahí hay cuatro, que echamos un mitin. ¡Hombre! ¿Estos qué son, republicanos?, pues como se decía antiguamente, les echamos algo republicano. ¿Estos...?, les echamos... No, miren, esto no es la plaza de un pueblo para venir a decir estas cosas. Aquí hay que venir con más seriedad para decir las cosas.

Sr. Bosco, no me cuente más historias, todas estas historias que ustedes les dan vueltas y vueltas. Esto es una cuestión de prioridades. No vale la emigración, no vale, no, no; accedan a Internet y dediquen tiempo a esto. No vale.

Sr. Pons, conseller, usted tiene los mismos alumnos que tenía el Sr. Crespí, 4.000 menos, y han pasado... No me diga que no, no me diga que no porque cuando yo digo algo digo datos oficiales. En el año 92 el Sr. Crespí tenía más alumnos que usted, y si usted me lo niega salga aquí..., salga aquí -me dice que no- salga aquí y dígame... En el año 92, han pasado 10 años y usted tiene menos alumnos que el Sr. Crespí, y tiene el doble de presupuesto.

(Remor de veus)

Sr. Conseller, señoras y señores diputados, cosa seria. Este es un tema de prioridades: ustedes tienen unas y nosotros tenemos otras. Ustedes gastan 750 millones en su conselleria y tienen 500 comisiones de servicio en personal y les parece muy bien; a nosotros eso nos parece mal. Recorten... Sí, ahora podrá salir para discutirme las cifras. Recorten y dediquen a este tema. No quieren. Lo lamento muchísimo pero eso es como es.

En definitiva -Sr. Presidente, acabo ya- yo creo que las cosas son claras. Venir aquí a contarnos historias y tomaduras de pelo como es la Ley de acompañamiento, que difiere al año 2003 5.000 pesetillas si hace la declaración de la renta es una toma de pelo, y además aplicar eso en el año 2003 es una cuestión electoral de coger votos.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

(Aplaudiments i renou)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jaén Palacios, en el seu torn de contradiccions...

EL SR. Crespí i PLAZA:

Sr. President...

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Crespí?

EL SR. Crespí i PLAZA:

Li deman la paraula per..., no per intervenir per contradiccions.

EL SR. PRESIDENT:

Per què em demana la paraula?

EL SR. Crespí i PLAZA:

Li deman la paraula per protestar, i li diré perquè deman la paraula per protestar.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Crespí, Sr. Crespí...

EL SR. Crespí i PLAZA:

Primer deman la paraula per protestar del fet que el Sr. Font no em deixi parlar.

(Rialles)

Segon, vull protestar...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Crespí, anem per parts. Vostè em pot demanar la paraula per una qüestió d'ordre i fer una brevíssima intervenció, però mínima intervenció. Si passa aquesta intervenció de 15 segons, jo automàticament..., 15 o 20 segons, hauré de donar la paraula una altra vegada al Sr. Jaén.

Sr. Font, el crid a l'ordre, per primera vegada en aquesta sessió. No estava en l'ús de la paraula. Sr. Crespí.

EL SR. Crespí i PLAZA:

Hem hagut d'aguantar que el senyor que ha defensat la proposició no de llei no era present quan ha començat la intervenció a la Cambra. Hem hagut d'aguantar que el Sr. Jaén, en el torn de rèplica, utilitzi arguments que no ha utilitzat en la seva exposició, i per això protest. No perquè els vulgui rebatre,

perquè han estat rebutjats per les estadístiques que s'han fet públiques en els mitjans de comunicació. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, quedarà en acta, constarà en el *Diari de Sessions* la seva protesta.

Arribats a aquest punt procedeix la votació d'aquesta proposició no de llei, i les senyores i els senyors diputats poden procedir a votar.

Resultat de la votació, 24 vots favorables, 30 en contra. En conseqüència queda rebutjada la proposició no de llei 127, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a gratuïtat dels llibres de text.

III.2) Proposició no de llei RGE núm. 128/02, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a subvenció del batxillerat mitjançant l'establiment de concerts singulars.

Passam a la següent proposició no de llei, que és la 128, presentada també pel Grup Parlamentari Popular, relativa a subvenció del batxillerat mitjançant l'establiment de concerts singulars. El Sr. Jaén Palacios, en nom del grup presentant, que és el Grup Popular, té la paraula.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Agradezco también a los Servicios de la Cámara que me han dado una sentencia, porque yo se ve que hoy he cogido la carpeta equivocada. Había cogido la carpeta del caso Formentera y resulta que tengo todos los papeles del caso Formentera pero no tengo lo que era necesario para debatir hoy. Así que este parlamento funciona porque pido la sentencia y a los cinco minutos la tenía. Esto es lo que agradece uno para estos casos.

Presentamos una proposición no de ley que habla... -En la sentencia entraremos después, entraremos después porque es interesante- ...del bachillerato concertado, cosa que a Unió Mallorquina le debe interesar muchísimo porque, claro...

(Rialles)

...veo que están muy atentos a lo que...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jaén Palacios, faci el favor d'ajustar-se a la seva intervenció respecte a aquest tema.

(Aldarull a la sala)

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias por la imparcialidad del Sr. Presidente, porque me voy a ceñir a lo que toca...

EL SR. PRESIDENT:

De nada, Sr. Jaén Palacios.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

...y me llaman a la cuestión, que yo creo que era innecesario pero, en fin, respeto la decisión y continuamos.

Decía nuestra proposición no de ley que redactamos y presentamos en enero, no la tengo a la vista pero decía que no había libertad, no había democracia, perdón, sin libertad ni pluralismo. Esas dos cuestiones son una exigencia importante en cualquier país que se precie de tener un sistema democrático, y digo esto porque la libertad tampoco se puede predicar, hablar de ella en abstracto; sería algo así como Parménides cuando hablaba del ser y decía que el ser es uno pero se predica de muchas formas, y en consecuencia con la libertad pasa lo mismo, y una de esas partes de lo que se predica es de la libertad de enseñanza que, a su vez, se puede predicar de muchas maneras, como es la libertad de creación de centros docentes y la libertad para dirigirlos, de crearlos.

Pues bien, después de esta introducción yo creo que lo que procedería es ver cuál es nuestro fundamento de la libertad de enseñanza en nuestro caso, en el caso de España, que no es otro y no puede ser otro que lo que dice la Constitución española y, como todos sabemos, en su artículo 27, para el caso que nos ocupa, los 9 primeros apartados dejando fuera el número 10, que se refiere a la autonomía de la universidad. En consecuencia nosotros, con ese marco constitucional y con unos textos anteriores a la Constitución que tienen una relevancia significativa porque deben ser interpretados en la Constitución, como se dice, estos textos e incorporados. Me refiero a la Declaración del 48 de la ONU sobre los Derechos Humanos, la Declaración Universal de los Derechos Humanos del 48. En el artículo 26, no sé qué apartado, de esa carta tan importante después de finalizada la Segunda Guerra Mundial se dice que los padres tendrán derecho a la elección de centro; no se dice con esos términos pero esa es la conclusión de ese artículo. Creo que dice escoger preferentemente la enseñanza que esté de acuerdo con sus propias convicciones pero, en fin, no vamos a entrar aquí a discutir ahora de cuál es la redacción exacta, porque lo que interesa es la sustancia y no la forma en esta cuestión. Por otra parte el pacto también de los europeos también lo contempla de esa manera.

¿Qué sucede en la práctica? Hombre, pues en la práctica lo que sucede es que muchos padres no pueden ejercer ese libre derecho o, para mayor precisar, lo ejercen porque piden cuál es su preferencia, pero no les toca, y entonces tienen que acomodarse a lo que hay. Eso pasa en municipios pequeñísimos donde no hay oferta plural educativa, hay una oferta pública y no hay nada más; por tanto no hay libre elección porque ni tan siquiera a lo mejor hay otro colegio público para que se pueda optar. Esa es la realidad que, además, se complica en otros muchos sitios porque hay una zonificación, cosa que en la Ley orgánica del derecho a la educación, pero zonificaciones hay de muchas maneras. Por

ejemplo, el distrito único universitario es una zonificación, pero es de toda España, con lo cual la movilidad es extraordinaria.

Por otra parte siempre habrá sitios en los cuales la oferta será más insuficiente que la demanda y hay problemas, que para eso el conseller dicta la orden de admisión de alumnos recientemente aparecida y de la cual aprovecho para decir que discrepamos en su contenido. No viene mal decir eso.

El artículo 27 se desarrolla, como ustedes bien saben, por tres leyes orgánicas, la LODE, la LOGSE y la LOPEG, que ahora están en proceso de transformación por unas reformas que el Partido Popular inició ya hace tiempo, hace dos años, con lo que se conoció con las llamadas reformas de humanidades que, en sentido estricto, son unas reformas de las enseñanzas mínimas, aquellas que el Estado debe asegurar en todo el territorio nacional.

Pues bien, nosotros pensamos que el artículo 47 de la LODE..., no nosotros, porque yo aquí ya me estoy atribuyendo unas cosas que no debiera atribuirme y, claro, a veces eso pasa aquí en la tribuna, no nosotros, el Tribunal Constitucional, en esta sentencia que yo antes le decía, porque siempre se ha discutido que no se deben financiar niveles no obligatorios, es decir, no se debiera financiar la educación infantil, cosa que el Partido Popular empezó a hacer en la segunda etapa de 3 a 6 años, cosa que se ha imitado, al menos de forma política por una decisión política, o que se ha continuado en otras comunidades autónomas, pero la educación infantil es un nivel no obligatorio, ¿es algo inconstitucional? No, en realidad creemos que no, pero y si alargamos por arriba ese sistema de conciertos singulares, pues observamos a nuestro alrededor y vemos que el País Vasco, Navarra y Cataluña, esa última en la que ustedes ponen la atención, yo también en las cosas que me interesan, solo faltaría, pues el bachillerato también está en el régimen de concierto. ¿Qué dice esta sentencia que me han traído aquí? Pues básicamente dice eso que yo antes le he comentado, que el artículo 47 de la LODE no excluye la financiación a niveles no educativos de la enseñanza, pero para mayor precisión, para que no pase como con la redacción del artículo 26 de la (...) de la 1 del 48 voy a leer algún párrafo porque creo que es instructivo.

El precepto constitucional se refiere a que los poderes públicos ayudarán a los centros que reúnan los requisitos que la ley establezca, que estén establecidas. Dice: “el precepto constitucional no puede interpretarse como una afirmación retórica, de manera que quede absolutamente en manos del legislador la posibilidad de conceder o no esa ayuda”, es decir que no es nada discrecional y dice: “el artículo 47.1 de la LODE viene a establecer un procedimiento para la ayuda de los llamados centros docentes, que denomina régimen de concierto y al que podrán acogerse determinados centros privados que reúnan las condiciones que la ley exija”, cosa que repite con anterioridad. Y ahora en negrilla, no sé porque esto está en negrilla porque habla de un fundamento jurídico de la sentencia, creo que es el undécimo o en expresión de alguien sería el no sé, el onceavo, ¿verdad? Pero el undécimo, el fundamento undécimo de la sentencia dice lo siguiente: “esta especificación, esta especificación que excluya en forma alguna

toda ayuda al resto de los centros privados, esto es a los que imparten enseñanzas de un nivel distinto del básico” ¿y cuál es el básico? La enseñanza obligatoria, continua la sentencia con muchas otras cosas más que yo creo que ustedes si tienen tiempo son 60 folios, la pueden leer con más detenimiento.

Estamos como en el caso anterior, estamos en una opción, en la vida hay que optar, la vida es tomar opciones, la vida política también, estamos si ecotasas sí, si se aplica o no se aplica, en fin es tomar decisiones, tomar parte por alguna cosa. Nosotros creemos que debe optarse, que debe hacerse una decisión de Gobierno, ¿por qué razón? Ya lo he citado antes, no me hagan que se las repita porque creo que ustedes han tomado nota, o en todo caso el *Diario de Sesiones* ya las ha recogido, las mismas razones que antes he dado en la defensa de la otra iniciativa que nuestro grupo ha presentado, las mismas se trasladan íntegramente aquí, edición cortar, edición pegar, nos ponen aquí y sirven para defender esto. Lamento muchísimo también que no pueda hacerles cambiar en este caso ya por lo que veo, ni de voto, pero tampoco de opinión, pero espero que nosotros podamos tener la oportunidad pronto de que estas cosas se puedan discutir y solucionarlas, porque una política progresista, progresista consiste en extender la escolaridad por arriba y por abajo, no lo digo yo, eso lo dice un informe de la Unesco, olvidado durante mucho tiempo, ahora recuperado tras 25 años y que se llama informe de Edgar Faurd y lo deletrearé, si me permite la presidencia porque alguna vez dije aquí Rousseau y me pusieron ruso, Edgar Faurd se escribe E-d-g-a-r F-a-u-r-d, no vayan a pensar que esto lo decía quien hacía los coches.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

(La Sra. Vicepresidenta segona substitueix el president en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Jaén. Grups que volen intervenir? En nom del PSM- Entesa Nacionalista té la paraula el Sr. Bosco Gomila per un temps de 10 minuts.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Ens trobam davant una nova proposició no de llei del Partit Popular, també referida a la matèria educativa, aquesta vegada concretament a la concertació del batxillerat amb centres privats i com molt bé ha dit el Sr. Jaén en la defensa d'aquesta proposició no de llei i també de l'anterior, és una qüestió de prioritats, és una qüestió de les prioritats que puguin tenir aquest Govern a l'hora d'afrontar les millores educatives en el sistema educatiu de les Illes Balears.

El primer que li volem dir és que a les Illes Balears també hi ha unitats de batxillerat concertades, concretament 37 i concertades d'acord amb el que preveia la LODE sobre concerts singulars per a l'ensenyament obligatori. Concretament també li hem de dir que en aquests concerts no hi ha totes les places exhaurides, és a dir, que tenen un

excedent de l'oferta, un excés de l'oferta de més de 130 places, és a dir, que no estan cobertes totes les places que es preveuen amb aquestes unitats.

No li repetiré els arguments que ja hem dit a l'anterior proposició no de llei referides a la dotació de les transferències, que és evident que açò és un muntant important i que hauria d'haver estat contemplat en l'educació, però sí que li vull dir que aquest Govern, en matèria educativa, en matèria de batxillerat, ha fet un gran esforç en allò que són inversions, en allò que és atendre la diversitat que realment açò sí que és amb allò que afecta la immigració de persones procedents de distintes cultures, de distintes llengües, és evident que atendre aquesta diversitat suposa un increment i un esforç en dotar amb més personal els centres docents i concretament els centres de primària i batxillerat. I per altra banda li hem de dir que amb l'oferta que té en aquests moments el Govern de les Illes Balears i la Conselleria de Cultura, és més que suficient per atendre els alumnes de batxiller que hi ha a les Illes Balear i geogràficament aquesta oferta està ben distribuïda, si a açò li afegim les inversions que aquest Govern farà en nous instituts, és evident que l'oferta que tendrem a les Illes Balears en matèria de batxillerat fa innecessari estendre aquesta oferta en concerts amb les privades.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Gomila. En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Tirs Pons per un temps de 10 minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Imaginem un escenari ideal, imaginem un escenari allà on els diners que inverteix un país per a l'educació pública estigui molt per damunt d'allò que és necessari, és a dir, que estigui en uns pressuposts generals de l'Estat diferents dels que ha fet el Govern actual. Què els ha davallats? A educació, amb uns 500 milions d'euros, si açò falta, si es refereix un a allò que ha pujat el nivell de vida, quines són les despeses reals, etcètera. Però suposem que açò no existeix i que el pressupost és un pressupost meravellós i tothom hi estigués d'acord que degut a la dedicació que tenen cada vegada més les dones casades amb la feina i els pares, necessiten més hores de lleure i necessiten més hores de preparació, l'Estat dona consol, conhort a aquesta situació i es dedica a posar-se en el lloc dels pares i des de què neixen els al·lòs fins que estan en una edat universitària, o per fer feina, ja no dic per anar a la "mili", perquè ja no es fa, subvé directament a través d'escoles públiques o en concerts amb les escoles privades totes aquestes necessitats d'una forma gratuïta i a més hi posen els llibres necessaris.

Tothom estaria d'acord que açò és un món ideal i tothom votaria a favor d'un món entès d'aquesta manera, però la diferència que hi ha entre un somni i la política, és que la política a més de tenir idees s'ha de pagar amb diners i els diners és un criteri polític seleccionar cap allà on s'han de

gastar, que en aquests moments aquesta proposta vulgui cobrir una part d'educació no obligatòria fent concerts amb les escoles privades té poc sentit, però sobretot la reflexió que s'ha fet, segons el nostre criteri, té alguns problemes. Primer de tot, la sentència del Tribunal Constitucional no obliga a ningú, no ordena ni al Parlament, ni ordena a l'Executiu, com diu la introducció que ens ha fet arribar aquesta cambra de la proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari Popular, les sentències del Tribunal Constitucional no obliguen, determinen si un determinat criteri, o un fet determinat s'ajusta o no a la Constitució i concretament la lectura que aquí es refereix el Grup Parlamentari Popular diu: *"los padres tendrán derecho preferente a escoger el tipo de educación que habrá de darse a sus hijos"*, no és elecció del centre, són centres que tinguin pressupòsits diferents, no és jo vull anar a aquesta escola pública o a aquesta escola privada, es refereix el dret a elegir col·legis, o centres que tinguin pressupòsits educatius diferents, siguin de tipus religiós, de tipus filosòfic, de tipus de funcionament, o qualsevol altre criteri que es pugui arbitrar.

L'Estat és veritat que diu respectarà el dret dels pares a assegurar aquesta educació, aquesta educació plural, més referida a qüestions de tipus religiós, que no aquesta selecció entre bons i dolents, però des del nostre criteri fer una pugna entre escoles que tenen el mateix programa educatiu a veure qui ho fa millor i jo vull anar a aquesta i el fet de propaganda tendria prou importància és malèfic per a l'educació, vivim en un món plural, vivim en món plural i han de ser plurals les escoles i el criteri de les àrees geogràfiques i es concentren l'assistència a les escoles en aquestes àrees és un avanç importantíssim en l'educació dins la pluralitat, que és allò que pretén qualsevol llei d'educació referida als drets i llibertats que manifesta la Constitució. Quan el pare vol, a més de l'oferta que va pública i estam parlant d'ensenyament no obligatori, no vol que el seu infant hi vagi, té la possibilitat si viu a una ciutat prou gran d'elegir altres models dins l'ensenyança privada i dins aquesta ensenyança privada li poden succeir dues coses, que sigui totalment privada i tenguí una situació econòmica que li permeti assistir a aquests col·legis que es diuen d'elit, o que no els tenguí, si a pesar de no tenir aquests diners té la fortuna, com succeeix a una sèrie de centres a Palma, a Eivissa, a s'Arenal, que estan concertats i que tenen ràtios que no n'hi ha cap que passi de 30 alumnes per curs i classe, tindrà la possibilitat d'assistir a aquests centres concertats, però aprovar una proposició no de llei, amb guaret, ja veurem el que passa i ja veurem si llaurem el camp i feim una llei nova, o feim un centre nou, em sembla que té poca justificació.

Si sabéssim que hi ha una sèrie de col·legis que volen entrar en aquest tipus de conveni, que està determinat i hi ha un reglament de l'any 85, que no sé si és vigent o no, però el 85 n'hi havia un de claríssim que deia que s'havia d'adaptar a una sèrie de condicions que posava el Govern en aquell moment i supòs que encara ho pot fer, i si compleix amb aquestes indicacions no hi ha inconvenient que hi hagi concert, però després es crea la necessitat d'una manera falsa perquè no hi ha ningú que ho hagi demanat, ni sabem nosaltres que hi hagi llistes de col·legis sol·licitant entrar dins cap tipus de concert. Sent un ensenyament voluntari, sent la situació econòmica que ha d'elegir, fa que el Govern hagi d'elegir amb què ha d'invertir

els diners, no sent una necessitat palpable que tenguí aquesta comunitat, ens semblaria excessiu aprovar aquesta proposició no de llei, que l'única cosa que obligaria seria a l'equip de la conselleria per veure d'on lleva diners per fer un concert no es sap molt bé amb quins col·legis, que no es sap molt bé quins programes tenen i on estan situats, però poca cosa que té a veure la llibertat d'elecció de col·legi, dels pares d'aquests al·lots hipotètics que hi podrien anar, sinó senzillament com que el Pisuerga passa per Valladolid a veure si mou aquest molí, ara toca parlar d'educació i a veure si mou aquest molí del conveni.

A més normalment amb oferta de tipus religiós, que tenen un regne que no és d'aquest món, és d'un altre, però els agrada tradicionalment i històricament saben que les escoles són molt important i que és a través d'aquests convenis que poden estendre el seu predicament i la seva veritat, cosa molt respectable. Els col·legis de Balears concentrats a les capitals tenen una ràtio raonable, menys de 30 a una classe de batxiller, no es sap que hi hagi una aflluència d'escoles que demanin aquest concert, en tot cas s'haurien de cenyir a unes regles, no hi veim prou raons perquè abonin aquesta proposició no de llei, però sobretot no és de la llibertat d'elecció de col·legis d'allò que estam discutint, ni la força que pugui tenir damunt aquesta proposició no de llei la pràctica d'aquesta llibertat de creences, no de model, que la Constitució, les resolucions de Nacions Unides i de la Unió Europea es puguin contemplar i queden per escrit.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Pons. Per contradiccions té la paraula el Sr. Jaén.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. Se han dicho aquí algunas cosas que conviene precisar en su detalle. La sentencia a la que yo me refería con anterioridad, era una sentencia que viene a raíz de un recurso de inconstitucionalidad que se presentó contra la Ley orgánica del derecho a la educación, se presentó, por cierto que algunos artículos y la disposición transitoria cuarta, creo que era, resultaron tocados.

La libertad de educación, o de enseñanza, se llame como se llame, en sus distintas manifestaciones, incluida la libertad de cátedra y en lo que atañe a la voluntad de los padres de elegir el tipo de educación que prefieren para sus hijos, eso es una cuestión inamovible desde el año 48, Declaración Universal de los Derechos Humanos, desde el año 48, elegir el tipo de educación, que esté de acuerdo con sus propias convicciones religiosas. El artículo 22 inconstitucional de la LODE, derribado por el Tribunal Constitucional, hace referencia al ideario, no me pongo a entrar en detalles porque podríamos estar mucho rato hablando de estas cosas, porque yo en fin, creo que salimos aquí no para liar las cosas sino para aclararlas y siempre desembocamos en lo mismo, en una cuestión de voluntad política, no se puede poner como ejemplo unas anécdotas de

unos conciertos singulares muy concretos, con una política que nosotros queremos practicar que es extender esta libertad de educación a los padres para que elijan el tipo de educación que quieren, sea pública o privada, esté lejos o cerca el colegio. El Sr. Blair ha acabado con la zonificación en el Reino Unido, los padres pueden llevar a sus hijos donde quieran, conviene que la tercera vía que es la que se va imponiendo, conviene que la tercera vía la vayan leyendo porque allí hay muchas cosas que aprender.

Dejemos atrás todo el debate ideológico que aparece, al menos en sus grandes pilares, aparece en el debate de la Constitución y después en las leyes orgánicas subsiguientes porque lo que quiere un consumidor de un bien al que tiene derecho, como es la educación, es poder elegir, la educación es un servicio público, público pero no porque lo preste el Estado, ya hemos discutido sobre esto, esto es un servicio de interés público, que tiene interés para el Estado, porque el Estado no es el titular de ese derecho, ese derecho es de los padres y de los propios alumnos cuando son mayores de edad. Si ustedes quieren mantener una política de no subvencionar con carácter general al bachillerato, ¿qué está pasando? Pues que alumnos de centros privados que acaban la enseñanza concertada a los 16 años, si han repetido acabarán a los 18, no pueden seguir haciendo el bachillerato porque no pueden pagar lo que ese centro cuesta el puesto escolar. Por cierto, bastante más barato del público y con una calidad que nadie discute porque hay muchas más peticiones para estos sitios que para los otros. Demos esa posibilidad, ¿no? Me dice el Sr. Tirso Pons que no, claro que no, ya lo sé, ustedes están por otra vía si ya estoy harto de escuchar eso del sistema público y no sé de cuantas historias. Por tanto, es una opción política, una determinación política, ustedes van por una vía y nosotros vamos por otra.

Pero lo cierto y seguro y nada discutible, porque yo cuando aquí hablo, no hablo de las estadísticas de la zafra cubana, que son todas mentira, sino de estadísticas oficiales, es que nosotros estamos, digo nosotros España, no el Partido Popular, ni el Gobierno de la nación, hay unos límites de inversión del 5,6 del PIB. Yo nunca he sabido y lo confieso públicamente y espero que no me pongan ninguna pena por esto, nunca he sabido (...) el porcentaje total del PIB, el Sr. Delors que hizo un informe para la Unesco en el año 96 después de ser presidente de la Comisión, un informe muy importante sobre la educación, el Sr. Delors creo que no escribió ninguna línea, pero bueno lo presidió y por tanto, figura el Sr. Delors y después figura un montón de personas relevantes que lo hacen y allá se fija que se ha de invertir el 6% del PIB, no explica el motivo, pero bueno nos parece bien. No hay ningún país de Europa en este momento que haya crecido en la inversión educativa como desde el año 96 con el Partido Popular, ninguno, ninguno, entren en internet hombre, traigan las cifras, no me hagan que se las lea otra vez, vean como ha evolucionado esto, verán que cuando gobernaban ustedes pues el presupuesto en dos años el índice porcentual bajó, veálo y no me digan que no. Hoy ustedes toman una determinación progresista, pero progresista hacía atrás, ese es un progreso bien entendido que es volver atrás y no moverse, nosotros estamos por otras vías y en su tiempo espero que podamos demostrarlas.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

(Aldarull a la sala)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jaén i Palacios.

Substanciat el debat d'aquesta proposició no de llei procedirem a la seva votació. Senyores i senyors diputats poden procedir a votar.

Resultat de la votació: vots favorables 24, vots en contra 30. En conseqüència queda rebutjada la proposició no de llei 128 presentada pel Grup Popular, relativa a subvenció del batxillerat mitjançant l'establiment de concerts singulars.

IV. Debat del Dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts, del Projecte de llei RGE núm. 4242/01, del sistema de finançament definitiu dels consells insulars.

Passam al darrer punt de l'ordre del dia que és el debat del dictamen del Projecte de llei 4242, de sistemes de finançament definitiu dels consells insulars. El Govern pot presentar el projecte.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (Joan Mesquida i Ferrando):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Estam davant una llei important que marcarà el sistema de finançament definitiu dels consells insulars, és una llei estructurant del nostre sistema de representació territorial i suposarà, sense cap dubte, un pas definitiu per reforçar el paper essencial dels diferents consells insulars.

Voldria començar dient que aquesta llei és una llei fruit del diàleg i del màxim consens. Per tant, vull començar agraint als diferents grups parlamentaris i als responsables de les hisendes dels tres consells insulars, per l'esforç que han fet durant pràcticament un any i mig, allà on s'han tingut molts de contactes, moltes reunions, molts d'intercanvis d'informació, comentaris i propostes que ha fet que avui es pugui presentar un text incorporant aquestes propostes i en definitiva enriquint el projecte de llei. Com es poden imaginar el tema del finançament territorial no és un tema fàcil, les necessitats dels recursos, la manca d'aquests i les moltes necessitats fa que sigui difícil arribar a un consens i sigui un tema, com deia, no pacífic, fins i tot dóna, o pot donar peu a treure determinats greuges i injustícies històriques que crec que mitjançant aquest esperit de diàleg i consens s'han superat amb la presentació d'aquest projecte de llei.

Vull recordar que la Llei de consells insulars de 1989, derogada per la Llei de l'any 2000, preveia que transcorreguts 4 anys i en el termini màxim d'un any, una llei del Parlament havia d'aprovar el sistema de finançament definitiu dels consells, això ens situava en un escenari de 1995, precisament i possiblement per aquestes dificultats el tema s'ha anat ajornat fins a 1 de gener de 2002. Avui el més important és que la llei

està en la seva recta final, després que el Consell de Govern aprovés l'avantprojecte de llei el 26 d'octubre de l'any 2001. El futur sistema de finançament definitiu és un sistema transparent i clar, referenciat a índex i valors publicats i aportarà sense cap dubte més recursos econòmics als consells. És un model nou a Espanya, prové del dret comparat i la base metodològica que el sustenta està inspirat en els sistemes de finançament de governs regionals i locals, utilitzats a Gran Bretanya, països Escandinaus i sobretot a Austràlia, de fet el model australià és el que més ens ha servit de referent per aplicar aquesta normativa, en aquest país existeix des de fa més de 40 anys un organisme consultiu del Govern, dedicat a identificar els factors i els paràmetres que han de ser tenguets en compte en la distribució de les transferències entre les províncies i els municipis australians. De la mateixa forma el nostre sistema de finançament definitiu és basa en una anàlisi desagregada dels serveis que presten cada un dels consells, així com de les seves despeses específiques, el model s'articula en dos trams de finançament, fons interinsular de finançament de serveis i fons de compensació interinsular.

El primer tram s'articula mitjançant una transferència corrent i el segon mitjançant una transferència de capital. El model en els seus dos trams parteix de la restricció financera inicial, marcada en el pressuposts generals de la comunitat autònoma per a l'any 2000, que va marcar un abans i un després en matèria de finançament. Es va passar d'una dotació pressupostària per als tres consells de 14,20 milions d'euros, 2.363 milions de pessetes l'any 99, a una dotació de 42,08 milions d'euros, 7.003 milions de pessetes l'any 2000, que s'ha convertit l'any 2001 en 7.143 milions de pessetes, el que suposa un increment de finançament l'any 2000 respecte al 1999 d'un 196%, i de l'any 2001 respecte també de l'any 99 d'un 202%.

No els vull cansar amb aspectes tècnics, però sí fer-los alguns comentaris relacionats amb el mateix, sobretot relacionats amb els aspectes més nous de la llei. El futur sistema de finançament definitiu no està basat o centrat en elements redistributius com la renda o l'esforç fiscal, que en el marc de la hisenda pública autonòmica tanta controvèrsia generen; es fa una anàlisi de les competències posades en relació amb els usuaris potencials i les des economies d'escala es que generen quan s'han de gestionar aquestes competències a territoris de superfície reduïda. També és nou que no només es contempla la població de dret de cada illa, sinó que també entra en joc una variable que és la població ampliada, autèntica població flotant, vella reivindicació de comunitats autònomes amb forta presència de turistes. La variable de des economies d'escala contempla el fet que les necessitats de despesa per habitant són majors per als consells de territoris més petits; això es recull amb un coeficient de doble insularitat. Per la seva banda, el fons de compensació interinsular compleix la finalitat de corregir els desequilibris interinsulars i de fer efectiu el principi de solidaritat.

Per acabar, dir que la regla d'evolució proposada és objectiva, recollint el terme mig del producte interior brut més l'índex de preu al consum. L'índex, per tant, es construeix en base a unes dades objectives, oficials i públiques, atorgant transparència al sistema.

En definitiva, senyores i senyors diputats, amb aquest projecte de llei es dona estabilitat i es consolida el finançament dels consells insulars d'acord amb els principis d'autonomia financera, suficiència, solidaritat i cooperació. Si la Llei de consells insulars va suposar un important salt qualitatiu des del punt de vista de potestat d'autoorganització dels consells insulars com a governs de cada illa, aquest projecte de llei suposarà un salt de caràcter quantitatiu que afavoreixi, i afavorirà sense cap dubte, el desenvolupament d'aquestes institucions i, per consegüent, dels ciutadans de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Hisenda, per la seva presentació d'aquest projecte de llei.

Hi ha esmenes del Grup Popular. La 5043, la 5044, de modificació, i la 5045, d'addició, i s'ha demanat un torn de defensa conjunta d'aquestes esmenes. Per tant, per a la defensa conjunta d'aquestes esmenes el Sr. Huguet té la paraula durant 10 minuts.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, si em permeten un to distès, Sr. Conseller el vull felicitar. Vostè ha aconseguit presentar un projecte de llei i, com diria un company nostre, *eleva el vuelo gallinaceo de este gobierno* per transcendir per damunt les picabaralles que sembla que tenen massa cabuda en aquest parlament i transcendir, com he dit, a un tema molt important, el tema de la finançació dels consells insulars.

Per al nostre grup, ja ho vam definir tant a la ponència..., per ser més exactes, a la comissió (la ponència va ser molt ràpida), estam davant un projecte de llei que té una triple importància. Té per a nosaltres que és una llei fonamental de la comunitat autònoma de les Illes Balears, estructurada en consells insulars amb capacitat d'autonomia per assumir competències pròpies de la comunitat autònoma; per tant, aquesta importància és una importància de caràcter institucional per a la mateixa comunitat autònoma. És una llei important i fonamental per al propi desenvolupament de l'Estatut d'Autonomia i fer efectius els articles 68 i 69 de l'Estatut d'Autonomia. I és una llei important i fonamental per als consells insulars, perquè veuran així com el sistema de finançació a les hisendes de l'administració insular té un marc únic i un referent i no una negociació de despatxos, d'estira i amolla, sinó que en aquest moment sabrem tots de què han de viure; no vull dir de què han de morir, sinó de què han de viure, perquè això és el que pretén aquest projecte de llei.

I quins són els objectius d'aquest projecte de llei? Nosaltres els hi hem trobat, en el projecte de llei, i ho deim: Establir el sistema definitiu de finançament, poder aconseguir un cert equilibri interinsular i fer aquelles correccions que siguin possibles dins aquest sistema de finançació, i que vostès resolien i que nosaltres acceptam amb el tema del coeficient de

dobles insularitat en el tema de Formentera, a part de noves incorporacions que vostè ens ha explicat.

En definitiva -ja ho vaig dir a la comissió- aquest és un projecte de llei que no alça massa entusiasmes, potser ni tan sols parlamentaris, quant més mediàtics, però que per a nosaltres és tan, tan, tan important com ho pugui ser una llei de transferències; més important, perquè dona cobertura a aquestes i a les que puguin venir, com pugui ser la mateixa llei de consells insulars, perquè açò és, per dir-ho d'alguna manera, la metzina necessària perquè aquest cotxe funcioni; el cotxe pot estar molt bé, pot ser d'una gran marca però si no hi ha aquesta metzina necessària el cotxe no pot funcionar, i açò és el que pretén la Llei de consells insulars. Per tant, nosaltres la qualificam com una llei d'organització política institucional de caràcter cabdal.

Efectivament ha sofert aquest projecte de llei, o la seva aplicació i posada en marxa, un cert retard; dic cert retard entre cometes, perquè crec que avui, vist el que veim, tots convindrem en què és molt més positiu, una volta s'han desplegat una sèrie de competències i n'han fet una valoració, que aquest projecte de llei hagi vingut l'any 2002 amb dos ajornaments, primer l'any 95 i després l'any 2000 també amb una llei de pressuposts. Per tant no és hora en aquest moment de retrets, sinó que és hora de posar-nos a fer feina i dur-la endavant.

Miri, Sr. Conseller, una de les obligacions principals de tot grup polític és analitzar les actuacions i les iniciatives parlamentàries, i si açò és important per als grups polítics més important és per a aquell que ha d'exercir i té vocació, en aquest cas temporal, d'exercir l'oposició lleial i constructiva, i cregui'm que en aquest sentit nosaltres hi hem fet feina; jo concretament he analitzat aquest projecte de llei, un projecte de llei que té el seu fonament en l'Estatut, articles 68 i 69, com deïem, en la Llei de consells insulars, primer del 89, article 39 quant al seu desenvolupament i després també en dues lleis que ajornen la seva posada en marxa, així com també en la nova llei de consells insulars.

I aquesta llei marca unes directrius. Crec que s'ha d'explicar perquè convé que tots ho sapiguem, i és establir el sistema definitiu i crear un fons ja reglat, un fons de compensació interinsular, i aquest sistema definitiu hi ha una consideració important, que d'una manera molt esquemàtica hi farà referència, que és la consideració de transferència general incondicionada, que ve pivotada -almenys aquesta és la interpretació que nosaltres li hem donat- ve pivotada en utilització de recursos sense vinculació a despesa concreta, és Fi Fs, i que de ell deriva el coeficient de doble insularitat de l'illa de Formentera. Després hi ha el fons de compensació interinsular en transferència de capital i finançació de competències específiques per a Menorca, Eivissa i Formentera, a causa que hi ha un altre consell insular que no les té.

Quan vostè té dissenyat aquest panorama, i a l'exposició de motius ens explica el seu sentit, automàtica davalla als aspectes fonamentals a què està obligat, i a què està obligada aquesta llei, i a què està obligat el Parlament, el Govern, perquè així ens

ho marca l'Estatut d'Autonomia, tres principis fonamentals i bàsics a cobrir per un projecte de llei d'aquestes característiques: l'autonomia financera, la suficiència financera i el principi de solidaritat. Des del punt de vista teòric podem afirmar que tots tres estan contemplats. N'hi ha un que sempre és opinable, que entrarà en el món de la subjectivitat, el de la suficiència financera. Mai no direm que hi ha suficiència financera: ni l'Estat ho dirà per a ell mateix, ni les comunitats autònomes ho diran per a les comunitats autònomes i els consells tampoc no ho diran per als consells insulars, però sí que és cert que amb aquests tres aspectes gaudeixen d'un reequilibri de redistribució de recursos financers que fa que aquells aspectes que el fet insular de les mal anomenades illes menors i de la més menor de les menors es pugui veure compensant no solament amb el fons de cooperació, sinó també amb aquest fons de solidaritat, que ve, aquest fons de solidaritat, integrat pel sumand del fons de compensació interinsular i del coeficient de doble insularitat d'Eivissa i Formentera, així com la suficiència financera és un sumand de quatre conceptes diferents que a causa del caràcter tècnic ens estalviarem.

En qualsevol cas, la redistribució d'aquests recursos que es fan a partir de la Llei de finançament definitiu als consells insulars té una vocació en certa manera de permanència i en certa manera també d'actualització anual i de revisió al llarg de cinc anys.

I jo li dic que ha encertat en crear, i és una novetat, aquest consell financer interinsular com a òrgan consultiu i de deliberació, perquè en aquest consell, amb la seva representativitat és allà on s'han de discutir els temes, i per primera vegada, cosa que el grup parlamentari, i li ho dic i li don l'enhorabona perquè el grup parlamentari ja ho va proposar en aquesta cambra, amb una interpel·lació que vaig fer al conseller de Presidència, que es va comprometre a dur-ho endavant amb un altre tipus de llei, però que vostè ho ajusta aquí en el cas concret de la finançació, creim que és importantíssim que aquestes relacions s'institucionalitzin per donar dues coses bàsiques i importants en política: seguretat i garantia que es fa amb tota i amb total transparència la negociació, per discrepàncies que hi hagi, perquè aquesta comissió engloba el Govern i els tres consells insulars a la vegada, i els tres consells insulars a la vegada, i li dóna un estatus de ser un organisme creat per llei i, per tant, d'obligada posada en marxa. Nosaltres tenim una esmena -i aquí feim referència ja a la primera esmena- a la qual li demanam que no quedi aquí, Sr. Conseller, que accepti l'esmena perquè almenys aquesta comissió es reuneixi dos pics a l'any; després el reglament pot dir tres, quatre o ampliar. Em dirà que açò és una qüestió de reglament; molt bé, la Llei de bases de règim local també posa el tipus de reunions que han de tenir els plenaris en funció de la quantitat d'habitants i diu "com a mínim"; idò aquest consell, com a mínim, que es reuneixi dues vegades l'any.

Després podríem passar a l'altra esmena, perquè ja hem fet més o manco la valoració de caràcter general de la llei, que bàsicament hi estam d'acord, amb la segona esmena, que és una esmena amb la qual consideram que, en el moment en què el Govern de la comunitat autònoma té ja perfectament

establerts pressupost a pressupost quins són els recursos que han d'anar als consells insulars, que en tost de fer 12 mensualitats es pugui fer amb dos pagaments, un pagament a principi d'any i un pagament a mitjan curs econòmic. Em dirà que tal vegada els doblers no estan en caixa, però sí que hi pot haver en aquest cas els compromisos, i els rèdits o els beneficis puguin ser directament als consells insulars.

I anam a la darrera esmena, a l'esmena que afecta directament -i amb açò acab la meva intervenció, Sr. President, un minut- anam a la darrera esmena que afecta el bessó de la qüestió: l'article 6 de la Llei de finançament definitiu. Què és el que nosaltres pensam en aquest cas concret? Bé, que l'evolució econòmica que pugui tenir la comunitat autònoma (quan dic comunitat autònoma dic referit a pressuposts generals de la comunitat autònoma) tenguí una traducció també a l'evolució econòmica que puguin tenir els consells insulars, no sigui cosa que amb aquest sistema de finançació que vostès ens proposen, que indiscutiblement és un bon sistema, ens puguem quedar endarrerits si no hi ha uns elements correctors, uns elements correctors que no implicaria que es quantifiquessin noves transferències que puguem rebre de l'Estat a la comunitat perquè després açò siguin recursos que s'alliberin als consells, però sí que podria suposar que la comunitat autònoma, que té capacitat recaptadora, aquells increments que pugui tenir en els pressuposts en els capítols 1, 2, 3, 4, 5, 6 i 7 es puguin reflectir també amb els mateixos percentatges de l'increment, fora recaptació i fora noves transferències, en els consells insulars.

Aquesta és la nostra alternativa en el sentit que el paralelisme de competència recursos existents en cada exercici pressupostari, no es rompi perquè, efectivament, negar evidències és un absurd; a mi no m'agrada caure en absurds; negar l'evidència que el càlcul de finançació que vostè ha fet amb foto fixa de l'any 2000, aplicant aquest mecanisme i aquesta fórmula algebraica i polinòmica en aquest moment beneficia els consells insulars seria un absurd, negar-ho. Jo no ho negaré, no tenc capacitat per negar açò, però sí que tenc capacitat per dir que no ens podem quedar amb aquesta foto fixa, que han d'evolucionar no només en aquests dos percentatges que vostè ens marca aquí, sinó en aquelles variables que es puguin tenir dins els pressuposts generals de la comunitat autònoma perquè hi pugui haver unes variables també que puguin venir dels pressuposts generals de l'Estat i que puguin venir també per increment de noves competències o noves transferències.

En qualsevol cas, a *sensu* contrari, supòs que qualcú em dirà: "Bé, Sr. Huguet, el que vostè ens demana aquí és clar que també es podria fer mitjançant convenis de cooperació, de col·laboració en programes concrets", però ja estam una altra vegada en el camp del voluntarisme, i aquesta llei el que pretén és no donar lloc a aquest voluntarisme i que tothom sàpiga quin és el marc, quin és el terreny de joc, quin és el reglament, qui és l'àrbitre i com han de jugar, perquè si no ens podem anar amb greuges comparatius que vostè molt bé ha volgut passar de banda, com jo també vull passar de banda.

Aquest projecte de llei marca un punt d'inflexió, un punt d'inflexió en el qual tots ens hem de sentir compromesos, i un punt d'inflexió en el qual les tres institucions insulars conjuntament amb el Govern es llevin d'una vegada per totes qualsevol tipus de reserva mental d'afavoriment d'uns contra els altres, per anar a una consolidació del sistema de competències, del sistema de transferències, del sistema definitiu de les mateixes, amb un sistema econòmic de caràcter definitiu, obert i revisable, i aquest és el sentit de la nostra esmena a l'article sisè.

Sr. Conseller, el nostre grup, com no pot ser d'una altra manera, quan troba les coses bé i les veu bé, dóna suport, i jo li dic que amb aquest projecte de llei vostè ha fet una bona feina i que a nosaltres ens agradaria que aquests tres aspectes, un de caràcter major, altres de caràcter menor, es poguessin veure acceptats per votar-la unànimement. En qualsevol cas, Sr. Conseller, en el 80% de la llei nosaltres el vot, com que serà per articles, votarem favorable, i com que l'Estatut marca el que marca, la nostra abstenció que quedi clara, que, una volta la vegin practicada, és una abstenció positiva.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet Rotger, per la seva intervenció. Per un torn en contra el Sr. Alorda..., perdó, el Sr. Portella, abans, en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats, tal vegada dos o tres tons més avall que el Sr. Joan Huguet; no sé si és per allò que va explicar el cantant aquell, Christian, als allots d'*Operación Triunfo*, si aquesta és la causa, possiblement sigui aquesta...

(Remor de veus)

...un parell de tons més avall que el Sr. Huguet farem la nostra intervenció com a grup d'Esquerra Unida i Ecologista davant d'aquest projecte de llei de consells insulars, de finançament definitiu de consells insulars.

Crec que tots els grups polítics coincidirem en la necessitat de l'aprovació d'aquesta llei; açò ja ho han dit tant el conseller com el Sr. Huguet, portaveu del Grup Popular; potser no estarem d'acord en part del seu contingut i, de fet, d'aquestes tres esmenes que ha presentat i defensat el Sr. Huguet dues són de detall, de bastant de detall, i una és més de contingut, que segurament en parlaré al final, però sí, tots coincidim en aquesta necessitat d'establir per llei de manera definitiva, oberta a la revisió futura, un sistema de finançament estable, i coincidim amb el conseller que l'ha presentada en què era una qüestió de difícil resolució, de difícil encaix per com és la nostra comunitat autònoma.

Així, ja ho deia, aquesta necessitat a la Llei de consells insulars, desenvolupant l'article 68 de l'Estatut d'Autonomia,

la Llei de consells insulars aprovada el 89, fa 13 anys; segons aquesta llei, en el seu article 31, es determinava que el sistema definitiu s'aprovaria al cap de cinc anys després del primer exercici de l'atribució de la primera de les competències als consells insulars. Per tant, matemàticament, la llei de finançament definitiu s'hauria d'haver aprovat entre el 95 i el 96. Dic matemàticament perquè políticament no va ser així: ni es va aprovar el 96, ni el 97, ni el 98, ni el 99, la darrera legislatura del Govern del Partit Popular. Segons el portaveu del Grup Popular, que ens ho ha dit ara, sembla que ho van fer aposta perquè diu que ha anat bé aquest ajornament perquè ara la llei ha sortit millor del que hauria sortit el 96 o el 97; sembla que el Partit Popular ja s'ho va pensar i va dir: "No ho farem nosaltres, esperarem que ho faci el pacte d'esquerres o el pacte de progrés perquè així sortirà millor". En tot cas hem d'agrair aquesta gentilesa en nom dels consells insulars al Partit Popular.

Però, bé, jo tenc el dubte raonable del fet que, si encara estigués governant el Partit Popular, no estariem debatent avui aquesta llei; continuariem en un marc de provisionalitat i d'escanyament financer dels consells insulars. Per açò l'acte d'avui és el compliment d'un compromís del pacte de progrés, d'un compromís electoral dels partits que donam suport, que ens vam presentar a les eleccions i que ara governam. Té, sense cap dubte, una important transcendència pràctica -coincidesc amb el Sr. Huguet i amb el Sr. Mesquida- i no una menys importància política institucional, i jo també m'he de sentir preocupat, certament preocupat, per la poca transcendència pública en el carrer que té aquest projecte, que té tota aquesta tramitació i que té l'aprovació avui d'aquesta llei de finançament definitiu de consells insulars, preocupació que crec que compartirem tots els grups, perquè alguna cosa vol dir quant al seguiment de la construcció d'aquesta comunitat autònoma i del paper dels consells insulars.

La primera llei de consells insulars, avalada amb la nova llei aprovada el 2000, recorreguda pel Govern espanyol, suspesa cautelarment i en gran part rehabilitada pel Tribunal Constitucional, també preveia la creació del Fons de Compensació Interinsular amb la finalitat de corregir els desequilibris interinsulars i fer efectiu el principi de solidaritat, que també havia de ser creat per llei. Semblava que aquella llei de consells insulars parlava de dues lleis diferents, la de finançament definitiu i la de compensació interinsular; ara es fa amb una sola llei, crec que també és correcte el plantejament que s'ha fet, i en aquest sentit ho saludam.

I per què és important aquesta llei, segons Esquerra Unida i Ecologista? Bé, en primer lloc perquè és un compromís a acomplir, acomplir, present a la Llei de consells insulars i present en el compromís de govern; perquè és una mesura necessària per donar estabilitat econòmica i financera als consells insulars; perquè és un marc necessari per donar confiança i estabilitat a les relacions entre el Govern de les Illes Balears i els consells insulars; i en últim lloc, i no manco important, perquè aquesta llei consolida la conquesta del 1999 del refinançament de les competències assumides pels consells insulars, de refinançament amb un augment d'un 200%, com ens han recordat, i que va ser un finançament que va rompre la

política del PP en relació als consells insulars. Açò, no ho oblidem. El Sr. Huguet feia referència a un abans i a un després a partir d'avui; nosaltres deim un abans i un després a partir de la tardor del 1999, amb l'acord de refinançament de les competències atribuïdes als consells insulars. Aquí hi ha l'abans i després diferent que posa un grup o un altre.

Pel que fa al fons interinsular de serveis, que cobreix el finançament de les competències homogènies a desembre del 2000, hem de tenir en compte el cas de les competències específiques a què hem fet menció que va a un altre article de la llei, representa aquesta consolidació del refinançament i representa també com s'ha calculat la distribució tant amb l'índex d'usuaris potencials per aproximar el cost derivat de tenir més usuaris un territori en relació a altres territoris, i açò ha obligat a establir variables socioeconòmiques per a cada categoria de competència traspasada, i que també contempla -i no és manco important- la idea de població ampliada, açò és, la població de dret més la població estacional ponderada al 50%. A resultes de l'aplicació d'aquests elements correctors s'han donat uns valors diferents a cadascun dels territoris que nosaltres consideram correctes.

També té en compte aquesta part, aquest fons interinsular de serveis, l'índex d'economies d'escala que aproxima els costos derivats de la doble insularitat -crec que és més aquí que allà on ha dit el Sr. Huguet- i de la necessitat de cobrir uns costos fixos comuns; aquest índex introdueix elements com el pes de la despesa fixa per raons de no arribar a un lllindar d'usuaris mínims per cobrir aquest tipus de cost, com també el coeficient de sobrecostos derivats de la doble insularitat, que seria el cas de Formentera en relació a Eivissa i en relació al conjunt de la comunitat autònoma. De resultes de l'aplicació d'aquests conceptes ens trobam amb elements correctors que dóna els valors ja coneguts del 0,80 per a Mallorca, 1,79 per a Menorca i 1,74 per a Eivissa i Formentera.

I pel que fa al sistema de fons de compensació interinsular, amb una dotació global aproximadament d'11 milions d'euros, també creim correcte el sistema de repartiment, aquest 45% segons població de dret ajustada per l'índex de necessitat, i aquest 55% segons superfície del territori de cada illa. Pel que fa a la naturalesa també és positiu el caràcter de subvenció incondicionada, però certament destinada al capítol d'inversions. Nosaltres creim que tot aquest plantejament ha estat correcte, i com s'ha comptabilitzat la distribució.

Igualment també ens sembla correcte que a la regla d'avaluació del sistema, aquest article 6, no es tengui només en compte l'IPC sinó que també es tengui en compte el creixement del producte interior brut de la comunitat, que també es tengui en compte. Ens sembla assenyada la clàusula de revisió del sistema, situada en el cinc anys. Tanmateix hem de recordar que es possibilita, durant els tres primers anys, una revisió anual del sistema que jo crec que també és una posició assenyada, sensata, correcta, en aquests moments.

En resum, consideram que es tracta d'una bona llei, d'una molt bona llei, que compleix amb un compromís del que sempre va fugir el Partit Popular quan va tenir la responsabilitat de

govern i majoria en aquesta cambra, no ho hem d'oblidar, una llei que permetrà un avanç en l'estabilitat dels consells insulars i de les relacions entre els consells insulars i el Govern; una llei que consolida també, i açò és importantíssim, la conquesta del millor finançament, un 200%, aconseguida el 1999, una cosa que el Partit Popular, en 12 anys de govern o 10 anys del primer traspàs de competències, mai no va fer.

Potser haurem de guardar aquests espais de revisió del finançament, ja sigui anual o al cap del primer quinquenni, per plantejar una qüestió que encara restarà pendent, i nosaltres també ho creim, que encara restarà pendent, que és la repercussió del major finançament de la comunitat autònoma a partir del nou sistema de finançament autonòmic sobre aquelles competències autonòmiques que ja exerceixen els consells insulars. És un tema que queda damunt la taula, que queda per a la revisió anual, que queda per a la posterior etapa d'aquesta llei de finançament definitiu. Crec que és una qüestió pendent, com ja he dit, però no tenc dubte que la llei que aprovam avui permet que es pugui avançar en un futur pròxim, com hem avançat, en relació al sistema que va mantenir el Govern del Partit Popular durant tants d'anys, que va escanyar finançament i econòmicament els consells insulars. Per açò crec que l'esquerra, el pacte de progrés avui està d'enhorabona.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Portella, per la seva intervenció. El Sr. Alorda, en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, crec que bàsicament és pujar a la tribuna avui per coincidir tant amb el conseller com amb el Sr. Huguet i el Sr. Portella, perquè les discrepàncies realment han estat, entenc, menors. Crec que satisfà de tant en tant, en moments d'àmplies discrepàncies sobre interpretacions del que està succeint en temes rellevants de la vida política balear, trobar algun punt de trobada en un tema que realment té una repercussió institucional important, com és el finançament definitiu dels consells insulars.

Perquè, certament, té la seva importància. S'ha lamentat un poc el poc ressò informatiu; nosaltres compremem que tampoc no sigui atractiu a nivell mediàtic, però sí que ho és a nivell institucional i certament als *Diaris de Sessions* trobarem així mateix matèria suficient de reflexions, de preocupació per com s'anava allargant aquesta previsió d'un sistema definitiu de finançament que, des de l'any 89, des de l'any 83, realment estàvem preocupats perquè se cercàs i s'aplicàs una fórmula, tot i que és evident que quan va ser més apressant és quan començaren a venir les transferències tal i com la llei del 89 havia previst, que havia de ser després de les transferències, quatre anys després de la primera llei de transferències, quan s'havia d'arbitrar aquest sistema. No se'ls escapa que no compartim amb el Sr. Huguet la reflexió sobre el fet que ara era un moment madur i que abans no ho era. Pensam que haguera

estat bo que fa anys que hi hagués hagut aquest sistema definitiu, però com ell apunta, i en això sí que hi coincidim, més que un moment de retrets és important mirar endavant, i cap al futur mirar de tornar a cometre aquestes equivocacions. La veritat és que, als consells, els ha costat molt d'ençà de la preautonomia anar trobant el seu nínxol de poder dins l'arquitectura institucional de la comunitat, i indiscutiblement aquesta legislatura haurà fet un canvi d'inflexió important. Hi ha hagut altres fites, naturalment, però pensam que el canvi de finançament de l'any 99, tot i que no fos definitiu però sí el nombre d'euros, la importància que es donava, per tant, a aquells 3.400 milions de pessetes que, com ha dit el Sr. Portella, era una fita important i, per l'altra banda, la Llei de consells insulars, la nova visió, la nova transcendència que es dona als consells, crec que és una passa important.

Per altra banda, més enllà de les crítiques generals a la suficiència que pugui suposar aquest model, nosaltres és evident que pensam que és insuficient, com tot, supòs, però realment des de la consciència del nivell de recursos que generen les nostres illes, el nostre país, cada una d'elles i el país en general, veure la migradesa dels nostres recursos públics és quelcom que realment clama al cel i que difícilment ho pot resoldre el Govern de cara a les transferències als consells si el primer no és capaç d'autoadministrar els propis recursos que genera el país i evidentment aquí hauríem d'introduir el debat sobre el concert econòmic o d'altres fórmules de finançament, amb la qual coincidírem puntualment, en uns moments gloriosos amb el Partit Popular de l'any 91, d'aquella reforma d'Estatut ambiciosa, important que nosaltres ens creim, però ara sembla ser que no només no hi estan, sinó que la denigren, fins i tot l'he vist ridiculitzar les postures que aquest Parlament ha defensat, jo crec que molt dignament i tan de bo recuperi amb unanimitat, coratge i fermesa perquè els consells i ajuntaments certament hi sortirien molt beneficiats, justament beneficiats. Però anant a les esmenes, crec que són algunes d'elles, ja s'ha apuntat, més aviat de to de matis, sempre el nivell d'importància li dona més l'esmenat que no els que les han de rebatre, però que la primera que s'apunta del nivell de les bestretes que es facin siguin semestrals o siguin mensuals, nosaltres apostam per la fórmula que diu la llei que és una manera estable de rebre aquests recursos mensualment i ens sembla idònia i per tant, innecessari canviar-la.

Per altra banda, tothom ja advertit que les reunions del Consell Financer Interinsular, el més important és la seva existència, la seva eficàcia, ara veurem la virtualitat de les seves reunions, però tampoc no acabam d'entendre, o requerir que el nivell de reunions anual quedi fixat a la llei, sinó que sembla més propi d'un reglament, que d'alguna manera mantenint aquesta consens i aquesta entesa institucional que s'ha produït, sembla que el reglament aprovat pel propi Consell, bé que haurà de vetllar perquè tothom es senti a gust amb el nombre de reunions, qui pot convocar les extraordinàries, etcètera i tot un seguit de punts que serà interessant de precisar.

Certament l'esmena important és la de l'article 6, vàrem tenir ocasió de parlar-ne més en comissió que en ponència, sobre una bona idea, jo crec que pot ser compartida plenament, però

que té i ho hem comentat i sigui dit amb tot el respecte, però una deficient formulació que faria en el nostre entendre empitjorar la llei si s'aprovés. La idea, com dic, que participada l'evolució dels ingressos de la comunitat autònoma ens sembla positiu, introduir la línia de la corresponsabilitat, però l'aplicació i ja apuntàvem alguns aspectes negatius que podria tenir introduir-la tal i com està redactada i amb això estam, votar o no el que ha estat redactat, podria tenir efectes perversos. En primer lloc perquè no discrimina els tipus d'ingressos de la comunitat autònoma que s'haurien de tenir en compte, per tant, tots els ingressos pràcticament del capítol 1 al 7, llevat pràcticament de l'endeutament i les bestretes a compte fix, hi entra tot i clar, pareix que és molt estrany que per exemple, ingressos finalistes o que estan determinats per una determinada funció o servei públic com pot ser una taxa, un cànon de sanejament, com una inversió rebuda de l'Estat, o en contribucions especials per fer una determinada inversió finalista, que aquests tipus d'ingressos una part dels quals se'n vagin mecànicament, automàticament cap als consells insulars sembla que distorsiona un poc aquesta mecànica, pensem el problema que s'hagués pogut generar amb l'Isiquiema mateix, havent-ho cobrat l'Isiquiema si després es va una liquidació als consells per demanar-los la part que ha hagut de tornar el Govern o no, o la participació amb un impost finalista com pugui ser la dita ecotaxa.

Per tant, hi ha unes distorsions, també n'hi ha una altra que és restar d'aquestes quantitats aquelles noves transferències, el que rebí l'Estat, el que rebí el Govern com a noves transferències de l'Estat, aquestes noves transferències ens durien a un escenari any 2000 molt fix, cada vegada m'és difícil discriminar el que són ingressos que rep la comunitat autònoma per la nova transferència rebuda com és sanitat, però les noves que venguessin sobretot atès que el nou sistema de finançament fugí molt de la idea del cost efectiu i per tant, fer aquesta resta que proposa l'esmena del Partit Popular creim que realment tendria problemes tècnics i que o du l'evolució neta, diàfana dels ingressos de la comunitat que és allò que entenem que pretén.

Per altra banda, la previsió d'ingressos tots sabem que pot tenir diferències notables respecte de les liquidacions i a més es presta a molts de sistemes perquè determinades coses es pressupostin o no en el principi del mandat perquè després s'incorporin més tard, o s'incorporin en generacions de crèdit, etcètera. Una sèrie de mecanismes que són lícits, en el sentit que són legals, però que no deixen de formar part d'un arsenal d'instruments que té el gestor financer per presentar amb els seus comptes, les previsions d'ingressos, d'una manera o d'una altra. Certament això podria provocar un nivell de desconfiança en els consells insulars, respecte de quina és realment la transferència de la llei de pressuposts, dels ingressos que poguessin presentar cada any el Govern de les Illes Balears. A més hi ha un element de fons en aquest sistema i en aquesta desconfiança que apunt i és que tornam a lligar molt les decisions financeres que pugui exercir el Govern amb el seu avantprojecte de llei de pressupost que du en aquest Parlament respecte del finançament dels consells, nosaltres creim que no és bo lligar les decisions del Govern i les dels consells, l'autonomia dels consells, la seva capacitat de

finançament i prendre les pròpies decisions com adults que són, realment no haurien de quedar tan lligats i aquesta esmena entenem que ho fa, la vocació de l'esmena és tot el contrari i crec que hi coincidim, és precisament garantir aquests ingressos, garantir que pugin automàticament o d'una manera mecànica per no dependre de la voluntat del Govern, però al final tanmateix hi ha un element que d'una manera perversa les torna a lligar d'una manera que pensam no és la més adequada.

Per tant, la reflexió ha de continuar, sí que per tant podria ser tipus d'imposts concrets, un percentatge dels quals podrien passar íntegrament als consells, es podria cercar una manera, una fórmula dins la idea, alguna variació sobre la mateixa idea que du l'esmena del Partit Popular, però en aquest moment ja hi ha una manera neta, positiva d'aplicar això i és a través del PIB, és la fórmula que ha establert i que no només té en compte l'IPC sinó també les variacions en el PIB i creim que és una fórmula encertada, positiva i que garanteix que participar de l'evolució positiva dels ítems del país en els consells insulars.

Per tant, per últim només felicitar-nos d'aquest ample consens, salvats aquests matisos, respecte aquesta llei de finançament, apostar perquè aquests consells insulars tinguin aquest protagonisme dins la vida pública institucional del país i tant de bo que amb un règim de concert, amb un règim just de finançament del nostre país els consells no tinguin la migradesa econòmica, la tristesa de recursos que aquesta llei, molt millor que altres anys, però encara ara des del nostre grup la trobam realment trista, perquè el nostre país necessita, requereix i té dret a una despesa pública molt més elevada.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista. Sr. Vicent Tur en nom del Grup Socialista té la paraula.

EL SR. TUR I TORRES:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Més que un torn en contra, tal i com s'ha anunciat aquest torn des d'aquesta banda dels bancs d'aquesta sala, faré un torn de coincidència amb el discurs del Sr. Huguet, cosa que a més li vull agrair per endavant, el to del seu discurs i el contingut de la seva intervenció, cosa que em fa intuir que el vot del seu grup no serà un vot en contra d'aquesta llei, sinó un vot en sentit positiu, ja sigui favorable o sigui d'abstenció, cosa que a més dóna a entendre i a més crec que això sense cap dubte és important, que entorn d'aquesta llei hi haurà un ample consens dels grups de la cambra, com sense cap dubte és important amb una llei d'aquestes característiques.

També crec que és procedent felicitar el Sr. Conseller per haver tret endavant una llei molt important com aquesta dins aquesta legislatura, dins la primera legislatura del seu mandat. Una llei que ve després, com ja s'ha dit, de pròrroques i alts i baixos, no només han estat pròrroques i aplaçaments sinó que convé recordar que la Llei 10/95 de l'any 95 quan es va aprovar

el primer aplaçament amb la necessitat o obligació legal d'aprovar la llei de finançament definitiu dels consells insulars, vàrem estar a punt i es va salvar per esmenes de l'oposició, crec que és de justícia recordar-ho, vàrem estar a punt que en aquesta mateixa llei d'acompanyament dels pressuposts enlloc d'un aplaçament del termini per a l'aprovació definitiva o per a l'aprovació de la llei, aprovació millor dit per llei del finançament definitiu dels consells insulars passés a ser el finançament d'aquell moment, el definitiu tal i com estava redactat en el projecte de llei, crec que varen ser oportunes en aquell moment les esmenes que vàrem presentar grups de l'oposició com el Grup Parlamentari Nacionalista i Grup Parlamentari Socialista i va ser oportuna sobretot la rectificació de la majoria en aquell moment, introduint una modificació d'aquest article i per tant, aplaçant fins a l'any 2001 igualment la necessitat d'aprovar per llei el finançament definitiu dels consells insulars.

Per tant, sense cap dubte, coincidim tots en la importància del tema que tractam avui, el finançament definitiu dels consells insulars, és sense cap dubte la peça que mancava per completar l'edifici institucional de la nostra comunitat autònoma, és la llei que completa el desplegament del marc institucional, partint de l'Estatut, la Llei de consells i ara la Llei de finançament dels consells que atribueix definitivament als consells aquell paper que els toca jugar dins del nostre marc institucional. Partint però ja molt més enrera d'una vocació clarament insularista, no només de la Constitució espanyola sinó també de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears que reserven als consells insulars el paper de governar cada una de les illes, una vocació insularista, sens dubte, que és l'expressió de la voluntat majoritària del poble de les Illes Balears, representada a les institucions i en aquestes lleis per tant, per als seus representants legals del poble de les Illes Balears, com estava dient. Una vocació que sens dubte es fa palesa a l'ample contingut de l'article 39 de l'Estatut, allà on reserva als consells insulars la possibilitat de participar en la gestió d'un llistat ample de matèries de competències de la comunitat de les Illes Balears, del Govern de les Illes Balears, però sens dubte capacitat de gestió exigeix garantia de finançament, requereix per tant, d'una llei que doti als consells insulars de la seguretat necessària en el seu finançament dotant-los d'autonomia i suficiència financera i aquesta llei entenem que ho fa i a més ho fa diria jo establint un sistema original que dóna resposta a la condició de la nostra comunitat pluriinsular, d'un territori discontinu de realitats territorials diferents.

Per tant, un sistema basat amb el principi de solidaritat interterritorial i ho fa atenent tres principis, com dèiem abans i ja s'ha explicat anteriorment, no només són originals sinó que donen resposta a la nostra realitat pluriinsular, necessitat de despesa en relació a la població de cada territori que dóna com a conseqüència des economies d'escala que no fa falta explicar, crec que és evident, cadascun dels consells insulars estarà per damunt o per davall de la mitjana de despesa que requereix prestar els mateixos serveis en funció dels seus habitants, precisament perquè a menys habitants a cada un dels territoris requereix de més despesa per donar els mateixos serveis que requereixen aquests habitants. La llei ho fa també atenent a la doble insularitat, és un element de justícia interterritorial, com

deia abans de solidaritat interterritorial, reconèixer la doble insularitat que afecta el Consell d'Eivissa i Formentera i ho fa també atenent la població de fet, atenent per tant les necessitats de prestació de serveis reals a cada un dels territoris, però a més crec que incorpora cauteles que s'han de destacar i crec que fins i tot el mateix portaveu del Grup Popular ho ha fet, cauteles com el Consell Financer interterritorial que té com a objectiu assegurar l'adequada coordinació entre Govern i consells insulars i la cautela, sens dubte no menys important, de la revisió excepcional que durant els tres primers anys d'aplicació d'aquesta llei es farà de manera anual, per suposat la revisió ordinària cada cinc anys com és pràctica habitual en aquest tipus de lleis.

Entrant ja en les esmenes, em centraré bàsicament en la que fa referència a l'article 6, que és sens dubte la més important de les que presenten, la que fa referència a l'evolució del sistema de finançament, que vostès proposen que es faci en base a la taxa de creixements dels pressuposts d'ingressos del Govern de les Illes Balears. Home jo crec que d'entrada és evident, no cal insistir molt, que els pressuposts d'ingressos es fa en base a una estimació, a unes dades previstes, a unes dades que no són reals i això pot comportar, sens dubte, desconfiances i inseguretats cap als consells insulars a l'hora de preveure o tenir la necessària seguretat sobre quin serà el seu finançament anual, que si es fa sobre dades estimades o previstes i no reals, mai hi hauria la necessària seguretat de la qual han de dotar-se els consells insulars.

Per altra banda a ningú li escapa que l'estructura impositiva de la comunitat autònoma és una estructura basada en impostos finalistes, impostos que la seva recaptació va destinada a inversions concretes, com per exemple pot ser el cànon de sanejament, per tant, fa difícil que recaptacions que tenen un destí finalista es puguin contemplar com a base per a l'actualització o l'evolució del sistema de finançament dels consells insulars. Per tant, jo crec que són elements que creen una incertesa sobre un sistema que neix en aquests moments, un sistema de finançament definitiu dels consells insulars i no seria bo que ho faci en bases que no són sòlides, que no són certes, sinó que generen una incertesa que jo crec que sens dubte és molt més factible i dóna moltes més garanties cap els consells insulars, el sistema que preveu la llei sobre l'increment que es faci del PIB i sobre l'IPC. Per tant, en aquest sentit no li donarem suport a aquesta esmena, igualment a les altres dues esmenes que presenten, bàsicament per raons tècniques com ja s'ha explicat.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tur per la seva intervenció en nom del Grup Socialista. Sr. Hugué, en torn de rèplica té la paraula per 5 minuts.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Gràcies, Sr. President. D'una manera molt breu jo vull agrair la intervenció d'una manera especial que ha fet el Grup

Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista i el Grup Socialista, veig que el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida no ha estat capaç de sobrepassar aquest vol de gallina, al qual feia referència i hagut de tornar a entrar en temes que no venien al cas.

Jo el que vull dir clarament és que d'aquest projecte de llei almenys dues coses crec que han quedat clares, per part de tots que era necessari, és un projecte de llei que en la seva elaboració es denota que hi ha hagut una feina preparatòria i a més s'ha arribat a un grau de consens molt elevat i també perquè no dir-ho, per part nostra hi ha una satisfacció i és que l'esmena que nosaltres hem presentat i ara que estam en època de miracles, idò miracle no ha estat desqualificada baix cap concepte, ni d'una esmena sobrepassada sinó tot el contrari, la qual cosa ho vull agrair sincerament. Bé està aquesta esmena si realment serveix per allò que han dit els portaveus, perquè el debat aquest quedi obert, és el que realment interessa.

Com tot sistema de finançament definitiu, tot té els seus avantatges i inconvenients, però el que és cert és que amb el sistema definitiu que avui es posarà en marxa, en el qual reiter una vegada més Sr. Tur, no sé si m'escoltava, he dit per activa i per passiva que el nostre posicionament és una extensió positiva, que a l'articulat votarem a favor dels articles, exceptuant els tres que hi tenim presentades esmenes, fins i tot, a l'article 8.1 votarem a favor, perquè l'esmena és al 8.2. Per tant, que quedi clar que la nostra esmena, no podem votar el conjunt de tota la llei favorablement, perquè mantenim l'esmena a l'article sisè, que és el bessó de la qüestió, és el més important i és un nou sistema de finançament, però aquesta llei creim que és una bona llei al servei dels consells insulars, no hi ha cap dubte i açò ja ho hem dit i agraïm que la nostra esmena, la de l'article sisè que nosaltres hem presentat no hagi estat en aquest debat d'un to, crec que de caràcter constitucional i constructiu ni desqualificada, sinó tot el contrari, ha estat motiu de debat i a més motiu de consideració per dir que queda obert a futures propostes amb el propi sistema de negociació que s'haurà de tenir en els tres primers anys, encara que la revisió del sistema definitiu es faci cada 5 anys.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Hugué per la seva intervenció. Amb la seva intervenció queda substanciat el debat i per tant, procedirem a la votació.

En primer lloc votarem les esmenes presentades pel Grup Popular, la 5043, 5044 de modificació i la 5045 d'addició. Per tant, senyores i senyors diputats poden procedir a la votació.

Resultat de la votació: vots favorables 24, vots en contra 30. En conseqüència queden rebutjades les esmenes 5043, 5044 i 5045.

A continuació procedirem a la votació dels articles 5, 6 i 8 del dictamen. Sr. Hugué vol que les votem per separat?

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sr. President, és que l'article, si no m'equivoc, a l'article 8 nosaltres l'esmena que presentam és a l'article 8.2. Per tant, el 8.1 si ho pot fer per separat el nostre vot és favorable, perquè nosaltres amb el Consell de Finançament Interinsular hi estam totalment d'acord. Per tant, si podem votar l'article 8.2.

EL SR. PRESIDENT:

L'article és un, no?

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí, però té dos punts i l'esmena es fa a l'article 8.2.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, procedirem a la votació per separat de l'article 8.1 i després 8.2. El 8.1 s'accepta per unanimitat? Per tant, queda acceptat per unanimitat.

8.2, senyores i senyors diputats poden procedir a la votació.

Resultat de la votació: vots favorables 30, vots en contra 24. En conseqüència queda aprovat el text actual l'article 8.2.

Votarem conjuntament els articles 5 i 6.

Senyores i senyors diputats poden procedir a votar els articles 5 i 6.

Resultat de la votació: vots favorables 29, en contra cap, abstencions 23. En conseqüència queden aprovats els articles 5 i 6.

La resta de l'articulat, el títol del projecte, els articles 1, 2, 3, 4 i 7 a les disposicions addicionals úniques, les disposicions transitòries primera, segona i tercera i les disposicions finals primera i segona dels annexos 1 i 2 i de l'exposició de motius, s'entenen aprovades per unanimitat? Idò queden aprovades per unanimitat.

Procedeix ara en compliment de l'article 24.6 de l'Estatut d'Autonomia efectuar una votació final única, per tal que la majoria suficient assoleixi el vot favorable, computat de manera separada dels parlamentaris que representin, si més no dues illes diferents. Per tant, procedirem a la votació per illes.

En primer lloc l'illa de Mallorca. Senyores i senyors diputats de l'illa de Mallorca poden procedir a la votació.

Resultat de la votació: 16 vots a favor, 14 abstencions.

A continuació voten els diputats de l'illa de Menorca i poden procedir a la votació.

Resultat de la votació: vots favorables 7, abstencions 5.

I finalment procedirem al vot per illes de les senyores i senyors diputats de les illes d'Eivissa i Formentera.

Resultat de la votació: 7 vots favorables, abstencions 5.

Atesos els resultats de la votació, aquesta presidència proclama que l'aprovació d'aquesta llei ha obtingut la majoria qualificada establerta a l'article 24.6 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears i es faculen els Serveis Jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries, per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent. En conseqüència queda aprovada la Llei del sistema de finançament definitiu dels consells insulars.

I senyores i senyors la setmana que ve com saben no hi ha sessió i els desig que aprofitin aquests dies per un bon descans i carregar piles.

S'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	12 euros.
Sis mesos	6 euros.
Tres mesos	3 euros.
Preu de l'exemplar	0,60 euros.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 8
07001 PALMA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma